

שמן חג דרושי הלילה פי על ש' הכונות ופרי עין חיים ששון

ח שם להמשיך את ז'ק שבאימא מחמד עד המל' אל הטק' ע"י ז'ל טלמו ע"כ וכן כחצב בס' פט"ח בק"ם שט"ה פ"ז אך לעיל בדרוש ו' ובפ"ח שב"ט פ"ב ובס' רוח"ק ד"ן יחוד י"ט וכן בסדור לא כחוב ע"י ז'ל רק ע"י אימא וז"ע להבין שיטתו ויש עוד דשם כחצב מבי' וז"ק הוא ע' וכאן כחצב בלשון אחר מח"ק דוקא הוא ע' וכונה ז'ל לא נכחצ' בסדור :

ח שם נמלא כי ישראל נהקן ועלה במחשבה שהיא חמ'אוגס המל' קבלה חיזה תיקון ועלחה צבינה ואז ב' מעוררים לוחס לזוג דברי רבינו ז"ל חדא דלחין כאן מקום עליחס של ז'ין למין במילת שמע ישראל לעורר את אר"ל לזוג אלל במילת אחד כנו' לעיל דרוש ו' דק"ם דיוגר ועוד דכאן נר"ל דשוליס שניהם ז"ל באבא ונוק' בא"י וכן כחצב בע"ה שב"ט פ"ב אך לעיל דרוש ו' דק"ם דיוגר וכן לק' בסמוך ודרוש ט' כ'לשניהם ז'ין עוליס לתימ' למין ולא ז"ל באבא ונוק' בא"י ועיין בפ"ח שם בלוח ג' מ"ש בזה דרך הפטר דמ"ש שניהם באימ' ר"ל ישו"ת ונקראים שניהם אימא כנודע ועיין בס' חו"ח דק"ד ע"ל ועל מ"ש שניהם מעוררים לוחס לזוג את אר"ל נראה דרבינו מדבר על מה שעחיד להיות במילת אחד דשם הוא הסחטוררות ודוק או אפשר ועיין לק' : ב"י חבל ז"ל אינו לריק לקבל הפע רק מחו"ג שבחמ"פ מ"ש"ם ועיין בסדור להרב ש"ם זל"ה ועיין לעיל דרוש ו' דק"ם דיוגר ד"ה ישראל וכו' ושם בלוח כ"ג מ"ש :

י שם וכבר ביארנו כי המשכת השפע הזה נמשך מדע' העליון דעחיק לחתגנין צין גולגולתא ומוחא דאר"ל וכו' נח' כ"מ

י ש' מאמרי רשב"י בלחמה נש"ל דל"ו ע"ד ופ' בראשית ד"ו ע"ה ד' דס"ג ש' רוח"ק יחוד י"ט ע"ה שט"ל פ"י פט"ח דרושי הליל' פ"ז ודע דטיפה ז'ל נמשכת מבחי' בבורח דדעת דעחיק והוא בחי' נר"ן של הולד כנו' בע"ה שם ופי"ל כלל י"ז אך טיפה הסודרעה לבלויד שהוא בחי' חיה של הולד ביום במילת אחד ומשכת מבחי' חסדים דדעת דעחיק כנו' בסדור ועיין בקונטרס פחה עינים במילת ה' אלהינו ה' בק"ם דיוגר מ"ש יע"ש ועד"ו בברכה שים שלום נמשך מחסדי' דדעת דע"י ועיין לעיל דרוש ח' דויעבור יע"ש :

יא שם בסוד אוריה דתיב על קרומא דאוריה ומוח' כמבוא' אלילני בלחמ"ו ע"כ ש' מאמרי רשב"י בלחמ"ו מבוא' ש"ה ד' ע"ה שט"ל פ"י ובכ"מ :

יב שם ומנחה שחבין ב' כונות יחד ח' הוא כי ה' אלהינו ה' ה"ם הכנה והזמנה אל אר"ל ודעת להזדווג כול' שנית

יג ג' אור"ת סנו' העולים רי"ו וכו' עיין מ"ש בזה לעיל דרוש ה' אות ג' דלריק כאן לטוין ב' כונות יחד זה אחר זה ב' ע"ב וקס"ל והם ממוחא סחמאה דאר"ל והם מוחין דייקא דאר"ל וישו"ת ועוד ג' ע"ב ג' רי"ו סנו' והם ללורך כלי רוחא דאימא יע"ש ש' רוח הקדש ד"ן יחוד י"ט ועיין שם להרב יוסד וטעמו ומוקו עמו : ב"י הכנה והזמנה של אר"ל ודעת להזדווג ע"כ פי' ודעת להזדווג הוא בחי' מלא עילאה דיקנא דאר"ל המזווג את אר"ל ועיין בעיל דרוש ו' דק"ם דיוגר ודרוש ה' ושם בלוח ל' בזה יע"ש :

יד שם אחד וכו' כי שניהם מהיחידים לעלות בסוד מין באימא כנודע ע"כ עיין מ"ש לעיל אות ט' :

יז שם ובק"ם דשאר"י נל"ה ז' בלורך וע"ש ע"כ שם פ"ו :

יח שם לח"כ בפ' בשכמל"ו חבין להמשיך כלי במל' ולכן אנו לריכוב עהה לתקנה פט"ח אחרת בלופן זה כי הנה נח"ל וכו' ש' מאמרי רשב"י בלחמ"ו נש"ל דל"ו ע"ד ע"ה שפ"ל פי' ע"ה דב"ב ש' רוח"ק יחוד י"ט ד"ן . ודע דחיקון הראשון הוא כנו' לעיל בסמוך שפ"י שמשכו ב' מיני שפע לו ולה הוא לז"ל מב' קלוות הו"ג דבחמנה סגרת במילת ישראל שיר אל ולנוק' מן ז'ק דאימא נמלא כי ישר' נהקן ועלה במחשב' שהוא חממה וגם המל' קבלה חיזה תיקון ועלחה צבינה ומעוררים את אר"ל אל חזונו יע"ש ועתה אנו לריכוב לתקנה פעם אחר' :

יח שם והוא כוד הוי"ה דהב"ן שביסוד שבה כנודע וכו' חבל הכלי דייב ז'ל בטק' שאמרנו עתה שהוא בחי' הוי"ה דהב"ן הנה הוא בלופן זה ששם אחרים הפשוטים והמלאים

דסהין העולים ע"ב קד"ס וכו' נראה מזה דכ"מ כחצב רבינו דהרוחא דצנוה דייב ז'ל לטוק' הוא שם ב"ן אין הדברים כפשוטם שם ב"ן ממש כמוה שהוא אלא ר"ל רבוע פשוט ומלא דב"ן העולים רי"ו וזוה מתיישב מה שכחתי בקונטרסי ש"ס ח"ב של"ה פ"ג אות כ"א דלל מלינו בשום מקום שנוהן לה שם ב"ן יע"ש ועיין שם מה שארכתי בעינין הכלי זה קחינו משם עוד בעינין הכלי הנעשה לה בגל יום חמ"ד עיין מה שכחתי לעיל דרוש ג' אות כ"א יע"ש : (ב"י) ואמרנו בזה ב' כונות הל"ל ע"כ לעיל במלת ה' אלהינו ה' :

יז שם ברוך שם כבוד ששם ג"כ חב"ד כנו' פ' ואחמין אלא ששם בחי' ג' מוחין דז"ל טלמו וכו' (ש' רוח"ק יחוד י"ט ד' ו') ש' המלוח פ' ואחמין ד"ה עוד דע טעם וכו' יע"ש . ועיין בסדור להרב ש"ם זל"ה ז"ל ברוך יבין להמשיך מחמ"ן של הרי"ו החמחון שבחמ"ן דחב"ד דז"ל לחמ"ן דחב"ד דנוק' שם להמשיך מבג"ה של הרי"ו החמחון שבג"ה דחב"ד דז"ל לבג"ה דחב"ד דנוק' . כבוד יבין להמשיך מדתי' של הרי"ו החמחון שבדתי' דחב"ד דז"ל לדתי' דחב"ד דנוק' עכ"ל ונראה דבחי' עתה לה הארה ואח"כ עלמות הרי"ו החמחון יסוד ביסוד והוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

יח שם חב"ל בלופן דע"ב וכו' נראה דהוא חמ"ו הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בהמוך :

שמן חג דרושי הלילה פי על ש הבנות ופרי עין חיים ששן עה

שם רחל אל אלו התמשים כמנין ארמיה הם למעל' מן הארמיה
שכיה טק' הנקראת ארמיה וששום :

ג שם וצפ' לני' ים ע"כ חיבו' וכו' ודע דים הפרש בסדרם
מע"כ דפ' שניה וזיה ששם ע"כ שמות מג' פסוקי' ויסע ויבא
ויע אחד ביוצר ואל' בנאר חזר למפרע המתחילין עמם וה"ו וכו'
ובפ' לני' מתחילין השמות מג' פסו' ביוצר כסדרן והם ו'ו' ו'
וסי' אך ל' מה עמם נשחטו אלו מאלו וכמה לא מנאחי מפרש
בזכר ועיין בסודו להרב ש"ס זל"ה :

ד שם תחזור לומר פ"א ה' אלהיכם אמה כמו הש"ן וכו' מלאן
דגם בק"ש דיוצר יכול לחזור ולו' פ' זה כשהוא ביחוד
להשלים לרמ"ה ונראה לע"ד אפי' כשהוא צבור נריך להשלים
לרמ"ה כ"א בפ"ע דמטה זו וכך מנהגו בקבלתו ק"ק בית
אל יבד"ן מה למטוניה יען לנריך לכוין להמשיך המו' לנשי'
ד"א ולתקן עי"ה חב"ד דטוק' כמ' לעיל דרוש ה' דק"ש דיוצר
יע"ש ודברים אלו הם דברים העומדים ברומו של עול' ונריך
כ"א לכוין כפי שורש נשמתו וחסך נשמתו ודי בזה (לעיל דרוש
ה' אה' ו') עיין בס' אל"י דק"ש שאלה ב"ן :

ה שם ויכוין שהרומ"ה הזה הוא רי"ו ולי"ב וכו' עיין לקמן
בדבור שאחר זה ד"ה ודע וכו' :

ו שם כי בק"ש ים רמ"ה חיבות כמ' ששם מ"כ וע"כ ון' וע"כ
ולכן אחר התשלים הק"ש תחזור לו' פ"א ה' אלהיכם אמה
כמו ששם' הש"ן וכו' ע"ש שמע ישר' וכו' ס"ה רומ"ה הרוח"ה
יראה דברי רבינו המוה"ם שהרי אפילו עם חזרת חיבות ה'
אלהיכם אמה אין זו רמ"ה סגרי' בפ' לני' ים זו ע"כ חיבות
עם חזרה ג' הייבות עממם של ה' אלהיכם אמה נמנא דמ"כ וע"כ
ון' וע"כ הם רל"ו עם חזרת הש"ן ושפה חיבות דפ' שמע כרי
רמ"כ ואיך כתב ששם רמ"ה (ומורמ"ז נרגש מה) לכן נראה
לע"ד דמ"ס נפל ולי"ב כי בק"ש ים רמ"כ עם חזרת הש"ן ה'
אלהיכם אמה ועוד ו' סבול' וק' ד"א עממו כרי רמ"ה בלא
ו' דמילת רומה אין נריך ו' דרך כחוב בחורש ורבינו זה לא
כתבו כאלו ואני למדתי ממ"ס הרב מארזות נהן בלאו רי"ש

בכתב וז"ל רומ"ה רמ"ה חיברים הכוללים זו' שהוא ז"ל הרי
רומ"ה עכ"ל נמנא דמונה הו' דגופא דז"א ועיין בהקדמת
החיקונים ד"ה ע"ל ד"ה ועוד הקונא ז' וכו' דשם כתב רומה
בו' שכתב וז"ל ועוד ק"ש איהי רומ"ה כליל' משהי חיבין דימודא
ומרמ"ה חיבין עם ה' אלהיכם אמה יע"ש וז"ע וכפי זה אולא
ליה תמיסתו של הרב מוכרס"ו על מרן אבא שכתב בן רמ"ה
דאין קושייתו נופלת עליו אלא על החיקונים דכתב ששם רמ"ה
עם ה' אלהיכם אמה דאינם אלא רמ"ה ועל מה שכתב רומ"ה
בו' גם זה שם רומ"ה בו' ואין לו' דרמ"ה הם עם ו' חיבין
דברוך שם וכו' שהרי אינם מז"א עממו אלא דטוק' דבשכמל"ו
הוא בבחי' הנוק' כמ' לעיל בדרוש ק"ש דיוצר דרוש ה' ודרוש
ו' וז' יע"ש ומן החימ' להרב חו"ה זל"ה ד' ק"ג ע"כ שכתב
שהוא עם אמירת ו' חיבין דברוך שם וכו' ולא ידעתי מנין לו
אחר שלא נזכר לא בחיקונים ולא בזכר ולא בדברי רבינו (נהר
שלוש דכ"ה אות ה' להכמי המערב ובג"ש ההדש הוא בדרך
כ"ד ע"ג) ועיין ג"כ למוהרס"ו בדרושנו זה דר"ה לו' עם בדרך
שם הם רומ"ה (עיין בזכר ח"א דק"א ע"ה בסתרי תור' וז"ע)
אחז"מ רחמי' בזו"ה סוף פ' אחרי טב' בהדיא עם בשכמל"ו יע"ש
אך בזכר ח"ג דער"ב ע"ה שם כ' עם ו' חיבין דיוצר יע"ש עיין
להגאון הרב חיי' פאלאצ'י זל"ה בקונטר' חיים ומזון בהנהגותיו
על הושר חדש סימן רל"ב דליין הרשב"ם סי' ל"ז וס' עשרה
מאמרות מאמר כ"ה ח"א פ' טו"ב וס' נח"ל ח"ב דרוש ב' ע"ד
ולעיתות כאלה איני במקום ישוב לראות הענין זה במקומם)
ושמעתי מי שרצה לומר ששם רומ"ה עם פ' שמע עממו והוא
שכתב רבינו וכשלאמר פ' שמע ישר' וכו' כי זו ו' חיבות
אחרות וס"ה רומ"ה נמנא דהשפה אהריס חלוי' בסנה ששם
כפולים וזוהי הם רומ"ה חס נראה יושר פשוט והכל בז"א
דבשכמל"ו הוא בטק' ודלא כהושר חדש אך ל' מה ר"ל ששם
כפולים ועיין להרב חו"ה ד' ק"ג ע"כ שכתב שהוא קול וזכור
יע"ש ודע והבין מדרושנו זה איך יש ב' פעמים רומה א' מבחי'
הרמ"ה חיבין עממן ב' מבחי' משבון ומס' ג' ע"כ שמספרים רי"ו

ול"ב ול"ל דברי רבינו שכתב דרמ"ה חיבין דק"ש המ' יסין
ששם כרי"ו ולי"ב שכתב וז"ל וסך הכל רומה ויטין שהרמ"ה
זה הוא רי"ו ולי"ב וס"ה הוא כן ה"ה נריך לכוין אחי' הרמ"ה
חיבין דק"ש ואח"כ באתרונה אחז"מ דבחי' רי"ו ולי"ב ולא כ'
כתב רבינו למיל דרוש ה' דק"ש דיוצר שכתב לכוין את הרי"ו
ול"ב בעילת אחד אחר האמנת כל המו' ליה' ששם רק דמו'
דגד' קודם בשכמל"ו ועיין בסודו ג"כ להרב ש"ס זל"ה וז"ע :

ז שם ח"ה וכו' עיין מ"ס בלאו הקודם . ורמ"ה האמנם
בק"ש של שמירת בדרוש ענין ס' הרמ"ה חיבין
נח' הענין וע"ש ע"כ פי' דשם בדרוש ח' ד"ה ענין סדר הרמ"ה
וכו' שם כתב דהשם לרמ"ה ע"י נה"י דחי' המתפשטים תוך
ז"ל לעשות לו נה"י אחדים יע"ש . ש"ס כתב עוד מ"ס
נעשה רמ"ה מלא בו' נראה שהוא בהתמקד ו' שמות אלה"ם
דק"ש עם רמ"ה אברים המו' וכו' ולע"ד ח"ה לומר כן שהרי
בחי' הו' שמות דמו' דק"ש אינם מסוג זה הרמ"ה דחיבו' רק
הם מסוג דמספר רומ"ה דבחי' ג' ע"כ רי"ו ולי"ב כמזל ועיין
מ"ס בלאו הקודם דב' מיני רומ"ה נריך לכוין ח' דחיבות וז'
דמס' רי"ו ולי"ב (עיין לעיל דרוש ה' דק"ש ח"ה וכו') . ש"ס
ואי אישר חילי יחסי מונס ו' לחיות דבשכמל"ו וכו'

גם זה ח"ה לו' שהרי אינם מסוג ד"ה עממו דפ' בשכמל"ו הוא
בבחי' חיקון הנוק' כמ' לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר והרמ"ה
חיבין דק"ש משמע עד ה' אלהיכם אמה הם רמ"ה ח"ה
דרמ"ה אברים דטק' הוא בפ' הנה משהו שלשמה כמ' לעיל
דרוש ה' ועיין מ"ס לעיל בלאו ו' . ש"ס ועוד כי בפ' לני' ים
אין זה ע"כ אלא ס"ע לחיות וכו' עיין מ"ס לעיל בלאו'
ו' : מ"ש ומאוחס הטיפות נבראים חיקון ושידין ורוחין
וכו' עיין מ"ס לעיל דרוש ז' אות ל' ואות ז' יע"ש
ובענין הפרש מויקום ושידין ורוחין ל'ל הספרש ששם ועיין
בס' חסד לאברהם אול"י זל"ה :

ח דרוש י' לעיל דרוש ג' פע"ה ק"ש שט"ה ספ"ו ופי"ה ופ"ג
דר"ה ט"ה של"ב פי' ושל"ה פי' גמ"ל פי' ופי"ה
כלל טו' וט"ו לעי' בכונת ויברך דוד יע"ש סוד בבחי' הדיים
אלו הוי"ה דק"ג ע"כ וק"ו ע"כ ס' ערה דרוש ק"ש שפ"ס :
א כס בגי' ד"ל כמנין ירך כמבואר בלוחך בברכת אח' גבור
וג"ש ט"כ לעיל דרוש ה' של עמיד' וצלינות עם ע"ה של"ב פי' :
ב שם וכתוב להעלות שם כמתקן בסוד מ"ן כרי שחג"ל המל'
מ"ד מלמעל' ונקר' צלר כך היא הגרס' בפע"ה פי"ה של"ב פי' :
ג שם ולכן היא למפרע כגודע בסוד ויסע ויבא ויע ודי
למנין ולכן באה ג"כ בס"ת ולא בר"ה ע"כ פי' ע"כ שמות
כגודע בפסוקים המו' אשר הם בב' אופנים מב' שמו' המתחיל
באחיות ישר והסך וישר והם וה"ו וכו' אופן הא' ואופן השני
כל ה' פסוקים מחחי' השמות ביושר ו'ו' וכו' כמ' בזכר
ח"ב בסופו יע"ש וכך השיבו לי בחלום טעם ב' אופני' אלו הם
אור ישר ואור חזר גם נראה דג' פסוקים אלו הם בבחי' אג"ת
דז"א ששם ג' פעמים ע"כ גי' רי"ו גבורה כמ' בפע"ה ש' ל"ג
פ"ה ס' עו"ה דב"כ עיין לעיל דרוש ח' דיעבור אות י"ב ועיין
בסודו בק"ש פ' לני' ים ע"כ שמות דרך ישר ו'ו' וכו' ולא
ידעתי מנין לו' להיות כן ולא ישר והסך וה"ו וכו' :

ד שם ולכן אנו לריכים להפקיד לה בסוד מ"ן בחי' הרוחין
שלנו וכו' עיין להרב חו"ה דק"ג סט"ב שכתב ז"ל נראה
שבחיבת ועד אלו מעלים לה נפשיתו בסוד פקדון בבחי' מ"ן
ורוחינו בפ' בידך כדי שבשעת חוונ תעלה המל' הרואה אל ז"א
כדי להמשיך מ"ד והיא תעלה מ"ן ע"י הכפשות כגודע וכן מ"ס
בחיבת מלכותו להעלות רוחי' בסוד פקדון ר"ל וכו"ש נפשינו
שכבר גודע שניהם לריכין לנורך זה למ"ד וזה למ"ן ומאין
אנו לומדים שכוונת הוי"ה ואדכ"י בשמיון להמשיך מ"ד ע"י
הרוח נריך להעלות הרוח כדי להמשיך בחי' המ"ד עם המל' עכ"ל
ו"ל דאם לא זכר האדם לבחי' רוח כ"ל יעלה למ"ן וכן לפ"ס
עיין מ"ס לעיל דרוש ג' אות י' יפה ששם דק"ן ע"כ :
ה שם כי בכל שאר הלילות יושר טוב שלא נשין אלא בטהרה
הכל אשר היא מיוסדת על היסודות מפקידים מחיט ביושר
דמל'

שבן ח'ג דרוש תיקון חצות פו על ש' הכונות ופרי עין חיים ששון

שכחנהו לעיל דף ה' ע"ד אוח כ"ד דלנקיות דוקא קאמ' רבינו ולא להיובח לרחון פניו ורגליו יע"ש ועיין פט"ח פ"ג (דפ"ג) : עוד בענין למי שקב בחצות ולא עבר עליו חלום נשיכה עיין לכרז דב"ש ד' י"ד שאלה מ"ח דכזה דחין לריך נט"י בדילוג חבל לריך נט"י כדרך נט"י לחביל' ויבדק ומי שיסן אחר חלום אינו לריך נט"י כלל דכיון שכבר המשיך המוחין ע"י הברכות וטסק החורה כמו שעה אין שליטה בהם דכגד כוהם כחם ונהבטלו וכן ביום אפי' שיסן אין לריך נט"י והם נעל אין לריך לברך יע"ש ועיין בנכר שלום דפ"ו ע"א וכתב דע"ו הקדמת חלום יע"ש ס' חל"י דק"ו אוח מ"א (עיין בזהר ח"ב דקט"ג דבארץ ישר' אין שליטה לם"א יע"ש והאפשר בח"י שאפי' היסן בליל' מרוב קדושהו אין בו דרגא דמוחא ויש סמך גדול לזה כפ' בהכלים קט"ו ע"ג אהכלך לפני ה' בחלומות החיים פירש רש"י ארץ ישר' יע"ש אך גרסה בזהר שם דקמ"א ע"ה דזה בזמן בהמ"ק) :

ב שם ויסדר ברכותיו על סדר הנו' בנמ"ע"כ בברכות ד"ם : שם כבר נח"ל שאחר ח"ל נעשו ב' דברים הא' הוא זוג לאה ויעקב ובה' הוא לכתוב על רחל שירדה צבריאה וכו' לעיל דרושי הלילה דרוש ד' :

ד שם חלל הפתח סמוך למוזזה שה"ס הסכינה פתח העליון ע"כ עיין בש' ההקדמות דל"ו ע"ג ומשם חזין יע"ש ד"ה מלוח המזוזא וכו' :

ה שם כמ"ש בש' רוס"ק ח"ך מיוס שנחבז בהמ"ק ונשרף ההורה נוסרו סודותיה ורוזיה לחיטו' ע"כ שם ד' ו' אוח דרו"ג' שם נהרה נבר' ה' כמבואר חללנו בזהר פ' בא וכו' שער מאמרי רבנ"י שם לעיל דרוש ה' דעמידה :

ז שם על אלה שהם הוי"ק הנקרא חלם (ע"ה ש"ג פ"א) חשבו עינינו ע"כ פי' ו"ק הנק' ז"ה אשר חסרו ממנו הגר' בעונותינו שמכתלקים בג"ד שבו בכל לילה כנו' כמ' עו"ת ד"ה ע"א וצט"ה שלי"ב פ"ב כלל ה' לעיל דרוש ו' דק"ס דיואר :

ח שם שעתה נכנס בג"ע להשתטעטע בנמנות הגלדיקים בג"ע כנ"ל נח' לעיל דרוש ד' של הלילה יע"ש :

ט שם חס הוא בחלום הלילות שבין פתח לעלמה שהם ימי הספירה וכו' וכן בימים שבין ר"ה עד תג הסוכה אין לו רק תיקון לאה ולא תיקון רחל וכן מנהגינו בק"ק בית אל יבצ"ו ועיין בש' אחת ליעקב בקונטרס שפת אחת דק"א סט"ד אוח ג' ועיין שם בפשר דבריו שר"ל ולע"ד עיין להרב זמרת הארץ זלה"ה צ"י דל"ג ז"ל בכל ימי העומר אין אהמו מוכונים בונה החפלות ולא תיקון לאה בחו"ה דפסח וכן אין מוכונים בוידבר דוד בחו"ה נתינת הלקדק בלאה שמהו ז"ה וכן בלימוד החורה בחו"ה בכונת לשמה להמשיך ללאה כל אוחן הארות והעטם כי היא מזה שמורה בכל ימי הפסח כטודע וגם אין אהמו חומרים בכל ימי העומר תיקון רחל הדולכת וההקנת בהמשך ימי העומר ואין מסתלקים המו' ואינה יורדת בבד' כל זה ע"פ הוראת מו"ס ש"ש זלה"ה ור"חיו שכתב גרסה מפשט דברי הרב בדרושי פסח ועומר שכל המו' דק"ע וגדלו' או"ב די"ס"ו וכו' א"ה נמשך לאה לאה ע"י ספירת העומר עכ"ל ואכן אחר הסדר הרב שר שלום זלה"ה נגמרים אשר ירד והעניין ודרש כתיב אוחות של רבינו האר"ה זלה"ה ולא הניח פינה וזויות אשר לא ראתה עינו והיה דורש וחוקר בפלפול עלום דברי האר"ה זלה"ה כמו שיראה הוראה בספרו הטואר ל"ש ובפרט בהקדמת רחובו' הגבר ובפרט שהיה מדקדק לעשוה מלאכת שמים שלימה ואזכרה שמענו שכתב ז"ל בג"ש ד' ע"ו ע"ה וכתב ד' ז"ל מי זה ערב אל לנו בסדר בונה החפלות שהם מסודרים לשאר ימות השנה לכונס בחפלות דימי העומר בודאי שאינם זה עוגו ישא כי אה קודם ה' חלל לתת אחיזה לחיטו' בקדושה ופוגם בגר"ן שלו ובכל הפלותיו ותורוה ומלכותו ומעטיו הטובים שיעטם בכל השנה שכולם ילך חשכים כי האמו בהם כיון שנתן להם יד בימים אלו כי פסח וימים אלו הם שורש לכל ימות השנה ובדרך שבוך בהם בה מוליכים אותו כל ימות השנה אפי' שנה החמורה נחבטלו עליותיה בימים האלו ואין בה עלייה העולמות והמשכה המו' כשאר השנה דימי השנה

רחל וכו' וז"ל דאך סייך לבוין ברחל בלא רחל נחמטעט וירדה לעולם הבריאה בסוד נכו' ואך אנו מספקים נפשינו בה ולא בלאה ועיין לעיל דרוש ד' דנשמותינו עולה למ"ן בלאה כדי להזדווג עם יעקב ואפשר דבמלוא לילה עולה רחל למעלה בחי' ונעשית לאה ורחל פרטו' ה' כנו' לעיל דרוש ה' אמר הכוהב חיים וכו' וצדקו' ו' ד"ה והנה וכו' אמר חיים הכוהב וכו' ולכן בכל לילה לריך לבחי' פיקדון ברחל ולא בלאה רק עולה בלאה למ"ן ברגע ח"ל לנורך הזווג והח"ב יורדת הנשמה למטה ברחל וזהו הסטעטע דרחל עם הנשמות הגלדיקים כנו' לעיל בדרוש ד' בעו"ה יע"ש ובחלום הלילה לוח לו לרבינו מוכרחו' שיה' פקדונו בלאה ולא ברחל עוד נראה לע"ד דפקדון נשמותינו בכל לילה שכתב הוא ברחל נוק' הכולל דבחי' כ"ד שעות ועיין בג"ש בהקדמת המעביר דל"א (ד"ו) דמק' הורד' צבריאה היא רחל דבחי' יום המול שלשום אכל טק' המזדווגת בח"ל ונתן לה כלי ורוחא היא דבחי' ז"ן דיום ב' הנחנקים פג"פ ושם הוא סוד הפקדון (עיין לעיל דרוש ד' אוח ג"ו) לעיל דרוש ח' אוח כ"א :

ך שם חרט"ד ובוכו' ושם חבי"ה דהה"ן העולה קנ"א והנה ב"ן וקנ"א ג' בחר וז"ס הבאר העליון בלאה וכבר ביארנו כי הבאר ההתחו' דרחל הוא חיבור הוי"ה והלד"ס הוי"ה והדנ"י (לעיל ספ"ה) ועוד יש בחר ג' וכו' אמר שמואל וכו' קשה לו כי בש' הסק' כתב הפך מזה עיין שם ד' מ"ג ע"ג דבאר זה הוא בלאה הוי"ה והלד"ס הוי"ה והדנ"י ועיין שם בההקדמות אמר שמואל וכו' ש' חלקוטים פ' וירא ד' כ"ה ע"ד (ודל"ד ע"ג פ' הולדות) לקוטי חנ"ך פ' חנו' פט"ח ש' ק"ש שט"ה פ"ו ופי"ה ש' מאמר' רשב"י דט"ו סט"ד ד"ה אמר המעתיק וכו' תו"ח דק"ג ע"א יע"ש מה שפי' בחלל' הכ' בחלום להרץ ק' מוכרס"ו יע"ש אחד בנ"ה ואחד בב"ן יע"ש :

ך שם ועוד יש בחר ג' למעלה ביסוד חי' עלאה ואין בחן מקום ביאורו ע"כ :

ח שם וז"ס ימותו ולא בחממה כי בסיבה שאין בו חממ' ע"ד הנו' אפשר שימסך להם המינה ואע"פ שאומר פ' בידך אפקיד רוחי וכו' פט"ח פ"א מק"ס שט"ה עיין בע"ה שט"ל ספ"ד ש' הגלגולים הקדמה י"ג והסקד' ג' ד' ה' וד"ע ע"כ ש' חלקוטים הכלים סו' כ"ד ועיין מ"ש רבינו בע"ה סכ"ו פ"א כי כפי נילופותיו של האדם כך הם שני ימי חייו יע"ש וגמלא דחם כבר נמר לברר נילופו וגמר שני חייו הו' לריך לו' פסוק חנו' להנסיך את רוחו או נשמתו ולפעמים אפשר שהאדם גמר לברר כל נילופיו קודם זמנו ומה קודם זמנו דעומד בעו"ה לבטלה כנו' בש' הגלגולים שלפעמים מה אחת ת"ח בחור קודם זמנו שכבר תיקן קודם זמנו וזכו מ"ס רז"ל יגער' בון וכו' (ירושלמי דברכו' פ"ב מדרש רבה ס"ר השירים פ"ו) ולזה לרי' האדם כשידע בעצמו שכבר השלים נפשו לו' פ' נפשי אויחך בלילה : שם והעטם הוא כי בו נכלל ג"כ שם חבי"ה ע"כ בש' פט"ח הלשון יורה מחוקק ז"ל וכבר ידעת כי חלשים הוא גימ' חבי"ה חדנ"י והנה לכן הוי"ה והלחים הוא שמה שלום ויחר מאחרים והוא כי עול' ג' יב"ן ע"כ ופירושו כי בכללות כל ג' שמות אלו חבי"ה הוי"ה חדנ"י הם ג' יב"ק כמ"ס חוי"ה והלחים לכן הוי"ה והלחים שמה שלום :

י שם אז לחם שערים וכו' ועיין בש' רוח הקדש וכו' שם ד' כ"ד ע"כ והוד כ"ו לחיקון המולוא שז"ל יע"ש (מ"ס ועיין בש' רוס"ק כי הוא מדבר על בחי' המזיקין הנו"ס) מ"ס בסוד כולו זרע אחת כמבואר חללינו ע"כ ש' חלקוטים ולקוטי חורה בורמים סו' ב' **ב"ש** מ"ב הוא בחי' קרקפתא דרישא דז"ה ע"כ כן כתב רבינו בכוונת הברכה בש' מאמרי כשצ"י פ' עקב והוא ג"כ בג"ש דכ"ב בכונת מטבע ברכה ועיין בע"ה ש"ד פ"ה יע"ש בסוד כל מ"ב ברישא יע"ש :

דרוש תיקון חצות דרוש א' פט"ה פ"ג מ"ס תיקון חלום (לעיל דף ה' בענין נט"י עיין מ"ש) ס' חל"י דק"ו שאלה מ"א : שם וירחן פניו ידיו ורגליו ע"כ דעת הרמב"ם והראב"ד השיג עליו כה' הפלה פ"ד ועיין להרב כ"מ ועיין מה

שמן חג דרושי הלילה פי על ש' הבנות ופרי עץ חיים ששן עא

פנימים ועיין מ"ם לעיל דרוש א' אות י"ט ורחוק ד' ועיין עוד מה שכתבתי בקונטרסי פתח סינים בכותב ק"ש שפ"ה בכותב הנה מטחו וכו' ול"ט גדול לבין זה היטב עם ההקדמ' המעביר כס' נהר שלום דל"א יע"ש והחדש ד' י"ח :

יא עס וכוונתינו עתה שאחר שנתקנו רמ"ח איברי דבורה בק"ש אנו לריבים לחקן איברי הנז"ק כמו' בסוד פ' גבורים וכו' לעיל אות פ' ודע דטוק' זו היא רחל אשר עמרה ירידתה בח"ל לבד' ע"י שלחה נחמדה בגל אורח ז"ח כמ"ל בדרוש ד' יע"ש וז"ל לעיל בדרושינו זה כתב רבינו דלריך לבין ק"ש זו שפ"ה כמו כל ק"ש דשחרית ממג' ולא תחבר בה שום טונה כלל וזלתי באוהם מקומות השרטים אשר דבריהם הלוקים זע"ז כיצד וכו' א"כ מה ענין זה שאז לריבים לתקנה אחר שכבר נמשך כל המו' לזו"ן במילת בשכמל"ו וגם אמרנו כל הק"ש ברמ"ח תיבין באז"י מה ענינה עתה להיותה בבד' אחר שכבר נודווגה רחל עס ג"כ למעלה ונעשה לה כלי ורוחא כמ"ל לזורך זוונה ביום ששים שלום ונראה לע"ד בח"ל (אחר ירידתה מתחיל' הליל') עלתה למ"ן בק"ש הנאמר' בחמ"י הליל' לנורך ח"ל כמ"ל לק' דרוש ע' במילת אחד וכן במילת בשכמל"ו ונעשה לה הכלי והוא לפי שעה ואח"כ תבף ירדה למטה בבד' כמ"ל לעיל בדרוש ו' דק"ש דיוגר והיתה עס בסוד נקודה וזוהו נריך עתה לעשותה בסוד פרט' וזה נראה לע"ד דכל בנין פרט' הנו' למטה בעולם הבד' ולמעלה בעולם האז"י הוא ע"ד הנו' לעיל בדרוש ח' דק"ש במילת תהלות לאל עליון גואלם שכת' וז"ל ולכן מכאן אתה מתחמ' הארת המלכות לעשות פרט' שלם כדי שיע"כ תוכל להעלות אל עולם האז"י לעמוד עס עמו אז"י ואז תלעך לחזור לעשות עס פרט' שלם בהיותה אז"י ואם לא הקדימה לעשות כאן בהיכל הראון פר' שלם לא היה לה מניאות כלל לעלות אל עול' האז"י וכו' יע"ש נמאל' דחמ"י נריך לעשות לה בסוד פרט' למטה ואח"כ עולה למעלה באז"י ועס מזדווג עס ז"א ונעשה לה כלי ורוחא בח"ל ואח"כ יורדת פעם אחרת למטה עד אור הבקר ועול' בד' חלקי העפלה עד העמידה ומזדווג בברכת שים שלום כמ"ל לעיל דרוש ד' וכל זה כתבתי לפי פשט דברי הרב ועיין להרב ב"ש זל"ה בהק' המעב' רח"י יע"ש ח"ח ד' כ"ד ע"ב ודנה"ע פ"א ועס כתב שכת' אמרת פ' הנה מטחו וכו' הוא בבחי' ב"ן דב"ן יע"ש וז"ל לא זכיתי להבין דבריו :

יב עס הנה מטחו וכו' ואח"כ יושב בכתב עליון וכו' והענין הוא שכתבתי אנו מחקקים את המל' בעולם הבד' וכו' עיין לעיל באות הקודם מ"ם בזה ול"ט שלא נזכר בדברי רבינו תיקון ועליה ג"ר דז"א היורד בלילה כמ"ל בס' עו"ת ד"ס ע"א ופע"ח הקדמת השפר ד"ס ז"א וכו' ובע"פ של"ד רפ"ב ועיין לעיל ר"ש דרוש ו' דק"ש דיוגר :

יג עס כי בהיותה כאן איננה רק בחי' ד' וכמו שנת' אלילט וכו' שסס חנה"י ולכן נק' דל"ת ע"כ נת' לעיל סוף דרוש ב' דתפלת השחר ודרוש ו' דק"ש במילת אחד יע"ש ובכ"מ עיין בס' פנ"ח דרוש ר"ח וכבר כתבתי לשונ' לעיל דרוש א' במילת השכיבנו ומסס תבין חדושו ח"ך היא ד' שכת' אחרונ' של סו"ס וכו"ו היא ו' שכת' היורדת בחמ"י הלילה לסודווג בבד' ונראה דעס מדבר בבחי' החיטויות וכאן מדבר בבחי' השנימיו' ופירוש דברים אלו תבין כמה שכתבתי עס בנורך בכות' י"ט ואת ד' יע"ש עיין לק' בכות' שאמר זה :

יד עס והנה חסדים ממנה שישורו ו' שפירות וכו' וענין זה החיקון נעשה ע"י ב' פסוקים אלו הנה מטחו שלשלת' וכו' וז"ל מהיכן בא לה עתה הו' שפירות אלו להשלימה ל"ם אס הוא מן המאכל או מן לאס מבחי' אשר לקחה ממנה בחחילת הלילה כמ"ל לעיל דרוש ד' אך עיין לקמן בסמוך מ"ם רבינו אמר הכותב וכו' ונמאל' כי הו' היא רחל וכו' היא לאה ושתיים עולות ונעשות פרט' א' יע"ש ואשפר דחמ"י טען לה בהיותה בבד' הארת ואח"כ בעליה באז"י טענתה ענמותה וסיינו מה שלקחה לאה ממנה מתחילת הלילה ונקראת בשם לאה ועיין בע"פ ש"ט פ"ו ושכ"ע פ"א ושל"ד פ"ב כלל ח' משס תבין היטב ואת' ולמה זה נורך לה לתקנה חמ"י בהיותה למטה ואח"כ לעלותה למעלה ותקנה עוד ולא די בחיקונה באז"י ועוד עס עיין לעיל בכות'

ע"ב (וס"ג כמ"ו בסדור) חבל בק"ש זו נריך שכתבין אל ג' ע"ב וכו' לעיל דרוש ו' דק"ש דיוגר ובדרוש ה' עס כתב בהשס שני לבין עס ס"ג ולזה סידר הרב ש"ס זל"ה ע"ב ס"ג דכן דרך רבינו בשרטי כמה טעו' (ש' רוס"ק יחד י"ט ג"ס דל"ב שאלה ד"ן לחכמי המערב) גם דע דכן ע"ד"ו הוא כאן בק"ש שפ"ה במילת ה' חלתינו ה' שהוא פנין המשכת המו' דיניקה הנמשך ממ"ס דל"א לז"א ויסמ"ת כמ"ל בק"ש דיוגר זה נריך לבין לעולם בכל ק"ש ובק"ש שפ"ה נריך לבין עוד תוספת על ב' ע"ב קס"א הנו' ג' ע"ב עס ה"ג מגבורה דדעת דעתיק לגבורה דמ"י ומסס לב' מזלין ומסס לכתב"ד דלחבא ועיין בסדור ק"ש שפ"ה להרב ש"ס זל"ה דסידר לבין קן ואשפ"י דמדברי רבינו כאן נראה דלריך דוקא לבין בג' ע"ב לבד שהדי קן כתב חבל בק"ש זו נריך שכתבין אל ג' ע"ב דיוד"ן ומשמע חבל לא בב' ע"ב קס"א הנו' ח"ן טונתו רק לו' דלריך לבין גם ג' ע"ב הנו' ולאחר שכן הבין טונת רבינו הרב ש"ס זל"ה אשר ירד והעתיק ודרש כדתי אחריות של רבינו ז"ל ולא הניח פינה וזויות אשר לא ראתה עינו ובפרט שהיט מדקדק לעשות מלאכת שמים שלימה כן נריך לבין כמ"ל בסדור (ועיין לק' דרוש ח' בהרי"א) ועיין לעיל דרוש ו' מק"ש דיוגר (עיין עס אות ס"ו) (והבין דבחי' ב' ע"ב וקס"א הוא בחי' מו' דיניקה לז"א ממ"ס וכו' ע"ב שסס רי"ו הוא לעשותה כלי והוא בחי' נר"ן של הולד כמ"ל בע"פ שט"ל פ"י ופי"א כלל י"ו וזה בלילה וביום במילת השס ב' הוא מלבד דלריך לבין ב' ע"ב הנו' וקס"א עוד נריך לבין טי"ט ע"ב עס ס"ח מחסדי' דדעת דע"י והוא חיה של הולד נמאל' דביום הוא זווג דלז"א להוליד כל זה מבורר בסדור יע"ש ועיין לק' דרוש ח') :

ך עס חבל בק"ש זו נריך שכתבין אל ג' ע"ב דיוד"ן וכו' לק' דרוש ח' ועיין באות הקודם :

ה עס גם במילת לעולם ועד תבין זו חמ"י מ"ם בק"ש דשחרית ע"כ עס סוף דרוש ו' ודרוש ז' :

ן עס ואח"כ תבין אל מה שנבאר בק"ש זו בטונת רי"ו אשר יש בו עס ע"ב קד"ס ע"כ לקמן דרוש ח' והס ב' רי"ו עליון ותחתון העליון לערך כלי דאימא ע"י והתחתון לערך טק' :

ן עס וכדי להשלים מספר הרמ"ח תיבין או תכפול ג' תיבות ה' אלהים אחת ע"כ עיין לק' סוף דרוש ע' בס"ד הכתוב איך הם רמ"ח דאינס רק רמ"ב גם מזה נלמוד דלריך כפל השפוק אפי' בהיותו מתפללי' בלבו' וכך מנהיג פס ק"ק בית אל כ"א כופל בפ"ע ואשפר הטעם דלחן סומכי' על ש"ן יען דלחן מגיעים לו דים מאריך בטונתו ויש מקצרי' כפי דעת המטין ולזה נריך **לכפול (לק' דרוש ע' אות ד') :**

ך עס ויבין כי כפי' שמע יש מ"ב תיבין וכו' ויטין שהוא יעשה את ראשו מרכבה אל עס מ"ב וכו' לק' דרוש ע' ו"י לעיל דרוש ק"ש דיוגר דרוש ח' ועיין בסדור בפ' לילית ע"ב שמות דג' פסוקים ויסע ויבא ויע טולם ישר כעת לה ידעתי איה מקום כתב רבינו לבין קך ולא ישר והפוך ע"ד הנו"ל וה"ו :

כ עס ותטין שאלו הכתי"ה תיבין הם רמ"ח איברי דבורה וכו' ונריך להבין איך הוא כנגד איברי הדטרה דוקא שהדי לעיל דרוש ח' דק"ש דיוגר עס נת' שהס כנגד זו"ן ועיין בסדור בק"ש דיוגר ז"ל יאמר הרמ"ח ח"י דק"ש לחקן רמ"ח איברי זו"ן וכו' עיין מ"ם לעיל בדרוש ו' דק"ש דיוגר אות ז' ואשפר דרמ"ח תיבין דק"ש הם כנגד מ"ס וכו' דז"א ענמו דטרה אך טק' דז"א הנפרדה ממנו נעשה אח"כ רמ"ח אבריה והיא רחל אשר ירדה למטה בבד' כמ"ל לק' בסמוך ועיין מ"ם עוד בנורך לעיל בדרוש ח' דק"ש דיוגר אות ב' יע"ש :

י עס מטה זאת היא בסק"ק דברי' כי עס יורדת המל' בלילה כמבורר אלילטו בענין חפ"י ערכית וברכת השכיבנו ע"כ לעיל דרוש א' ודרוש ב' ודע דב' בחי' הם היורדות בק"ק דברי' דעס כתב שכתבתי ערכית יורד היסוד דלז"י למטה בסק"ק דברי' ועס מזדווג עס הו"ק ועס כתבתי דטוק' זו היא דבחי' חיט' העולמות ולא דפנימות יע"ש ועוד יש בחי' טק' אחרת והיא רחל זו שאנו בו היורדת כל ח"ל הראשונה בבד' ע"י לאה שכתבתי בגל אורח ז"א וזה מיירי בבחי' פנימות ובבחי' כלים

שפת אמת

עו"ר בנו' לכן החמי' התורה בסוד זממת' ולמטה . ועוד דכתיב' הכלים החמי' מקו אמלעי בנו' ולכן נקטו סמיים שהם ח"ת ונלח כחתי' ונוד' ג"כ מדרו' היניקה דכתיב' ונלח לא היה כ"כ סיגוס כמו מן הוד ולמטה ולכן לא פירשם הכתוב . נטף ושחלת וחלבנה הם הוד יסוד ומל' שבהם עיקר הפנס ולכן כאו מפורשים ור"ת שלהם נח"ש וס"ת גילי"ת כה' אוחיות אח"ך חודר למעלה ופי' סמום כה' ראשונה כי מעט אשר היה להם פנס כערך החמוניים . ולכונה זכה הוא או"מ :

אח"ך כאו ח"ל ורמוז לסוד תי' הנוק' דשם עיקר הפנס ולרוך תיקון הרכה והחתי מן הכתרי קו האמלעי רכן השכינה החתי' מהירעט שבו כח הכתרי בנו' וסמך ליה כל קו האמלעי אבל הח"ת לא נזכר כאן דכבר נח' כדרום אלפ"א בית' דאעכ"ח כי נקו' הח"ת שכתבה ידעה אל היסוד כי אין לה על מה שתסמך כו"א ולכן א"ש רמן הכתרי כה' אל היסוד ועוד שם ע' הנו' ברבוי האר"ל ל"ט סמיכה לו הדי' ככתוב למטה . מור וקלועיב וס"ג וכרכום הם חג"ת נלח שהם ד' זיני העשרות שיש באלפ"א בית' חנו' . קושט וקלופה הם חו"כ רמוז לאח"י שלהם שפלו כאלי' וגודע שירדו ער הסוד ולכן סמך ליה קמחן שהוא ההוד ועוד כי ההוד דינו מרובך כנודע באלפ"א בית' חנו' ולכן חיבורו לו החו"כ להמחיקו ומי שיכין כוריון של רכ' וירע שורש סוד תי' הנוק' כדור' אטכ"ח טועם טעם מחוק לחכו בהכנת דברים אלו . ועוד פרפרת נאה כי קטורת גי' י"א פעמים אר"י הומוז ליה במל' דנוק' שבהם עיקר החי' ועוד קטרת חסר ככתוב הוא סוד חו"ה"י דקיונו וי"ו פ' וי"ו גי' פר"ת ה"י פ' ה"י גי' רכ"ס ס"ה עולה קטרת אר"י ז"ל וס"י הרי כהדיא כמ"ש וס"ש שכינותי אל האל' :

ובענין זה שמעתי מפה קדוש מורי הרב החסיד הראב"ד ז"ל שנחן ט' כשינוי א' שיש בין ר"ת לרכי חו"ל דכתיב' הניחו הלבונה וזה שהיא סוד או"מ בסוף כל הסמיים ואינה מחוברת עם המל' דיש הפסק ה' ספי' ביניהם וכבריוותא חבדו הלבונה וזה עם החלבנה שהיא המל' ולנו לרענלמה וזכור' שהיה אומר עד"ו רכיון דהכריותא היא במל' ונודע דכמ' יש אחי' החיול' מאד יען דרגלה וירדות מות ונודע דר"מ הוא המגדל הקל' לכן סמכוהו א"מ עם המל' וע"ז אכל כתיב' שאין שם כ"כ אחי' הקל' די שיהיה מרחוק :

בן שאלה זו נשאלתי במכתב ממעלת הרב ק"ק לישראל כמותרת"ש פונסו ז"ל כמ"ש רכינו ז"ל בש' הכוונות בסוף ררושי ק"ש כענין חורית הס"ג' תיבות ה' אלהיכם אמת שכתב חודר הש"ג וכבר ידעת מי הוא הש"ג . היכן כתב רכינו ז"ל זו היריעה וכדור' הלולב כתב וכתבין אהתה המנענע הלולב הוא חו"א וכאן קיטר דכריו ז"ל וכבן דר"ת כת"ר יבקש וחספס מולא רכר :

וזאת תשובתי אלו הנה בענין זה חיפשתי חיפוש מחיפוש' ככל הע"ת וכמעט ככל הח' שערסו ביקשתיו ולא מלאתיו או אמרתי אלקטת נח' כחמרי"ם כספרי שאר המקובלים מנורי האר"י ז"ל וראיתי בקידוד הרב מוהר"ק הכהן ז"ל שכ' דהש"ג הוא כמלכות וע"ש . והרמ"ע ז"ל כס' כנפי ונהח"ג סו' ר' כ' דהש"ג הוא כת"ת וכס' הרב קול ועקב אשכנזי ז"ל כ' דהש"ג גי' שמי"ם סוד ו"א וחז"ן גימ' אר"י

דח"א וחס רחמים אך לפי שחס כנה"ו דאי' לךך הם סדינים ורמזו שם המל"ת אך כו"ק אפי' שיש שם מו' תיבס נק' מו' ונ"כ אין שם י"ה אלא ו"ה וענן דשם עננו הס"ת לךך נרמזו שם המ"ע ע"כ .

(מכאן ואילך הם קלת שו"ת וענינים וטעמים נכונים פס שחירשתי אני הדל והלעזיר הכתלאים אחי פרט למוזמן .)

ג"א שאלה זו שאלו כת הקודמים בענין הו"א סמני הק' הכתובים בתורה ושנויים בכרייתא דנראים ח"ו דכרו רכינו ז"ל דסותרין ז"ל וסוף דכתיב' הו"א סמני קטו' שכתורה כ' דנטף הוא כסוד . ובפי' הו"א סמני שכתורות כ' הלרי שהיא נטף סכתו' כתיב' כנודע בכתר והוא פלי . ומהו כמה שניס שראתה עיני כסודור כ"ו הנהת חכס א' מחכמי מערב זס שמו רבו שלום הסבעונו ז"ל שהק' קו' זו וכתיב דכר שאלה זו להרב הנרול מוה"ר מוהר"א ז"ל והשיב לו כוס הלשון דל'קו' זו אין לה תי' ער שיבא אליהו :

תשובה הנס שירעתי כינ"י מיעוט ערכי פחות שכערכין ואינו ראוי ליכנס דכבר שעמדו בו עמודי עולם מ"מ אמרתי חורה הוא וללמוד אני לרוך וזמא תקום הניחו לי וטריס כל הנני יוסוף להפליא עוד רוכי זה השינוי לבר יש והלא מלינו עוד שינוי כענין הסדר דאינן שוין דכרי הכרייתא עם ד"ת דכתורה החתי' מת"ת וכבריוותא החתי' מתכר והנס רכין כתורה וכן בכרייתא אין להם סידר בפפי' לא ממע' למטה ולא ממטה למע' וזה לא ידעתי למה מ"מ היה להם לחכמי התלמוד ליקח הסדר כמו שהם כתובים בתורה ולמה שינו :

אמנם יוכן הענין או נוחא קמוה שמיא בהקייס מ"ש חו"ל כמ"ש ש"כ ח"ג פ"ו ה"ד לעיל כקו' אל' במש' המ"ס אוח ה' כמ"כ רכ' כתיב' מלכים היו א' דו"א וק' דמלכות ומלכים דו"א נרמזו בתורה כפ' וישלח דתורה היא ז"א ומלכים דנוק' נרמזו כד"ה דכתובים הם במלכות וע"ש נס נודע דהש"ג הוא כמלכות א"כ כוראי דאלו הו"א סמני הקטורת השנויים בכרייתא שהם רומזים לו"מ אינם הו"מ הרמזים כי"א סמני קטורת שכתורה ראוהם הם אל ז"א ואלו הם של נוק' דהש"ג פ' היא במל' נמלא דיש חילוק ביניהם וכן לחוד ועדן לחו' ומש"ה שינו בסדרן להורו לנו דלא ראי זה כדאי זה ורב המרחק ביניהם ובהכי לך"מ ורוק וד"ש אה"ס :

שוב אחו"ר האלהי"ם אנה לירי סה"כ ישן כ"י וספ רחמי מראות אלהי"ם הד"א מרגניתא טכא שכ' הרב המקובל המופלא נש"א אלהים מוהר"ש ז"ל וראיתי להעתיק כל לשונו לשון חסיד שהיא הקדמה יקרה חו"ל ללעד"ן לתת ע' נכון לשיכר הסדר בין דכרי חו"ל לר"ת וגם למה בתורה קלתהם כאו מפורשים וקלתהם לא ודברים אחרים אשר יתבארו מתוך הדברים האלה הנה נודע דבעת שבי' הכלים נפלו מבתי' זו"ן וכו' מלכו ז"א בתורה ודנוק' כד"ה וכן כתיב' הקטורת אנו מעלים ג"כ הב' כתיב' הנו' כי כתב"כ הרמז למלכים דו"א ואמנם חו"ל שכל כוונתם הוא לחי' המל' תשכ"פ לכן סדרן יתבאר בסוד תי' המל' והנהג להיות רעיקר אחיות החיול' כו"א היינו מהכלים שלו ששברו מן הקום ולמטה ששם עק"ר

האמנם זריזים אנו לחכין דכפ"י דכרי רבנו ז"ל סתרא"י ניכחו ומדווח ק"ש של שחרית משמע כהרי"א דום החיקוק אינו נעשה כי אם דוקא ע"י הש"ס מרקטיר תנא לומר דע"י חזרת הש"ס שכבר יודעת מי הוא הש"ס וכו' וא"כ אף כ' בדרוש ק"ש שעה"מ דגם היחיד יכול לכפול ונעשה הת"י ע"י :

ולזה י"ל והוא פשוט דלעולם האמת כן הוא דת"י זה אינו נעשה אלא ע"י הש"ס אבל הליחא בק"ש דשחרית דנאמרת בכלור חש ש"ס אבל בק"ש שעה"מ דנאמרת ביחיד ולא יש ש"ס אז נעשה הת"י ע"י היחיד . וא"כ יש לתמוה על הרב מוהרי"א ז"ל דתנא קאי בשחרית והביא ראיה מלשון זה של מוהר"ק"ו שכ' היחיד יכול לכפול ואין ראיה מכאן דום לא אמרו אלא בק"ש שעה"מ דלא יש ש"ס לא כן בק"ש דשחרית דנאמרת בלכבוד ככר כ' כהרי"א דת"י נעשה ע"י הש"ס דוקא . וגם לום י"ל דראייתו הוא מרמזיני בק"ש שעה"מ דת"י נעשה ביחיד מכאן דלא יש ש"ס א"כ ה"ס בק"ש ש"ס כשנאמרת ביחיד הו"ל בק"ש שגל המועט ונעשה הת"י ע"י הגם דעיקר הת"י תלוי ביד הש"ס כמ"מ מ"מ והו כשיש ש"ס אבל אם לא יש לא מעכב ואפשר דוהי מה ששמע רבשעה"כ אינו מפורש זה :

ג"ן שאלה זו שאלנו מע"ה הרב כהנאה"ק פאנא"י כר"ומוה כמה שנים למעלה מעשרה כמ"ס רבינו בחיי ז"ל בס' כראשית ע"פ ויאמר אלהים נעשה אדם כללמי' וז"ל ויש כחכות הזה ענין עמוק תחום באורחות המקובלים מכק"י ה' כי הוא סוד כענין עשר ספי' אשר האדם כלול בהם ותכניתו דוגמה להם אומר כללמינו כללם העשוי לנו כדמות הת"ת והוא משיבת הנזק ואתה שמע פי' הכתוב וכל המיוחד יחוד שלם ראוי שיכין לכו לום ראש האדם שקרא כבוד לכל הנזק כנגד הכתר וכו' מוחו וחו של אדם כנגד החכמה וכו' ולשונו כנגד הכינה וכו' זרועותיו של אדם ליומן ולשמ" כנגד החכמה חוה וכריה הלשון מכריע בנתיים שהרי התשובה כנגד הלשון והרי לך ה' ספירות עליונות הת"ת כנגדו באדם משיבת הנזק וכו' הרגלים באדם שוק ימין ושוק שמאל כנגד הנו"ה כחית אדם באדם כנגד היסוד וכו' וגשאר מלכות ובאשר ראה אחר השלמת הדרך שלם ובאשר מלכות קץ אומר שמא ח"ו כ' רשיות יש ולא נתן אל לבו שהוא היה הלב וכו' יו"ס :

הנה הרואה יראה ברבנו רבינו בחיי אלו דמלכד דיש ט"ס וחיסור' לשון דהנה מ"ס זרועותיו של אדם ליומין ולשמאל כנגד החכמה ליתא להא דמלכד דכבר כתב מוחו וחוה של אדם כנגד החכמה וכן הוא לפי האמת כמ"ס בפתיחת אליהו מנח"א חכמה ועוד כה דזרועותיו ימין ושמאל הם כנגד חסו"ג כי כן ז"ל וכן הוא לפי האמת שהרי כתב והרי לך ה"ס והיכי הו"ה ה"ס א"ס לא כמנין חו"ג שהם כ' זרועות כמ"ס כפת"א ועוד י"ל כדברי רבינו ז"ל כמ"ס כי הלשון נגד הכינה והמלכות נגד הלב ואין קד"ל כפת"א כינה לבא ומלכות פה וז"ע ותא' הרמה וכו' ע"כ :

וזאת תשובתי אליו באותו פרק עם תוס' נוסף שהוספתו עתה ואנין ויתרמי עמ"ש ר"ס כת"ר דיש ט"ס וחיסור' לשון כמ"ס זרועותיו של אדם וכו' כנגד החכמה וליתא להא וכו' וז"ל כנגד חו"ג וכו' :

חז"י ונ' ת"י אלו הם סוד נח"י דר"א הנג' מו' לט"ה ע"כ . ומ"ס דחזון נ"י ארנ"י כ"כ כתיקי' סו' ת"י ט"ל וכן כתב הרב מוהר"מ פ"ו ז"ל בס' מ"ן דחזון נ"י ארנ"י כי תמיד היא מתפללת לפני כעלה שיתן לה "חיסוק" וזו "חיסוק ר"ת חו"ן ע"כ :

ואני זוכר שלמדתי בספר ובעת אינו זוכר איה מקו' ככורו והוא דחזון נ"י ארנ"י ככ"ל גס חזון כמ"י חו"ת ז"ן נו"ן או' אמתלעות נ"י הו"ה שהוא ז"ל לרמזו דחזון ע"י כוכת תפ"י עושה יחוד לז"ן הו"ה ואד' ובהכי ניתא דענין זה נעשה ע"י החזון דכיון דת"י נ' חוכו' אלו הם כמ"י נה"י דז"א חנעשו' מו' לטוק' לכן ר"דק שיהיה ע"י חזון שיש בו כח של שניהם ז"ן רע"כ ז"ל כן דחזון רומז לז"ן דאם נאמר שהוא רומז לז"ל לבר א"כ מאי עדיפותיה של החזון שנעשה הת"י ע"י הלך כל אדם רומז לז"א כמ"ס ר"ל בדרוש הילוב ואם נאמר שרומז למל' לבר כמ"ס מוהר"ח סכתן ז"ל גס זה לא יתכן מאחר שהוא זכר וכבר יודע דכל הזכרים הם אחוים כו"א והנקבות אחוים כמל' כמ"ס כוה"ק :

הן אמת שהיה קשה כענין דאך יתכן שיסיה רומז לכ' בחי' ז"ן מאחר שהם כ' בחי' חלוקות זכר'ן . וה' האיר את עיני ומלאתי כוה"ק פ' שלח לך דקס"ד ע"כ וז"ל מנרל עו דא חוכה כו ירוץ לריק כמנרל דא אילטרוך לריק רלוסו חזון הכנסת זכאה דקשוט ודיוקל' לריק עילאה ע"כ למרנו מזה דחזון אחו כמרת היסוד לריק עלום וכבר יודע דהיסוד הוא זוכרא ועטרת היסוד הוא המל' נוק' נמלא דחזון אחו כמרת היסוד שהוא כלול מרכו"ן וכוה מיושב סכל :

והשתא דאית להכי ז"ל לסיים הרמז הנז"ל דחזון כמ"י חו"ת ז"ן נו"ן או' אמתלעות נ"י הו"ה ככ"ל ונשאר אמתיות אחרות כלי רמז וכוה א"ס דאמתיות אחרות הם נ"י ת"ק שהוא מילוי שם שד"י שו"ן דל"ת יו"ד גי' ת"ק וכבר טרע דשם שד"י הוא היסוד שם רמז למ"ס דחשון אחו כמרת היסוד :

שוב בא לירי ס' הפרדס להרמ"ק ז"ל וראיתי כש' ערכי הביטויים באות הת"י ערך חיבה שהביא משם הוה"ק דחזון הוא היסוד אבל לא הראה לנו המקום של הוה"ק איה מקומו זכוראוי דכוונתו על זה הלשון שכתבתי אני הדל וכו' וכו' :

ואחרי הודיע אלהי"ם לנו את כל זאת מה מאד תמנתי על מה שראיתי להרב הגדול מוה"ר מוהרי"א ז"ל על הכרכי"ס בס' ק"א סכ' דאם קורא ק"ש ביחיד שרי ליה לכפול ה' הלהיכס אמת ושמעתי שכ"כ מוהר"ח ז"ל שנהב כן רבינו האר"י ז"ל ע"כ . ולא ידעתי היכן כתב כן מוהר"ח ז"ל שחיי עיוניו הרואות כה"כ חדש וסה"כ ישן וככל הני ספרי דכי דב ההולכים אחורי אר"י מלכד דלא נזכר זה אלא אדרבא משמע כהרי"א דוה תקדון אינו נעשה אלא ע"י הש"ס כנ"ל ואך סמך על השמועה ולא תהא שמועה גדולה מדיחה והוא פלא :

שו"ר בשעה"כ בדרו' ט' דק"ש שעל המועט שכתוב כן כהרי"א דגם היחיד יכול לכפול הנ' חיכות הנז' באופן דהשמועה היא אמיתית אבל יש קצת דק' על מוהרי"א ז"ל דנר' דאשפתמיט מיטת דמר לשון זה של שעה"כ מרלא הזכירו וסו"ר להכירו מפי השמועה ודוק :

בשורה חדא. יעקב ולא באמצעיתא. ואינון נשין לגבי נשין. ודכורין לגבי דכורין. ואדם וחווה, שרה ואברהם, יעקב ולא, רבקה ויצחק, אדם בסטרא דא, ויצחק בסטרא דא, ויעקב באמצעיתא. יצחק לגבי אבוה לאו ארח עלמא. ועכ"ד יעקב אצטריך באמצעיתא.

קלו) ובכל אינון זוגין, כמה דאתקברו, הכי יקומו, והכי ישתכחון. לאה תחדי בהדי משיח, בריה דדוד, דנפיק מנה לגו. רחל תחדי בהדי משיח, בריה דיוסף, דנפיק מנה לבר מירושלם. וכלא ד לודוכתייהו.

קלו) אלין הכא ואלין הכא. דאינון ה מגדלין דאבן טבא כלהו. בין כלהו מגדלין אית חד מגדל ו דאבן טבא באמצעיתא. ודא סליק לרום רקיעא, ולא אתחזי השתא. עד ההוא זמנא דיתגלי. רב מתיבתא חמא ליה, והוה רשים ביה לעילא האי קרא, ד) מגדל עז שם יי' בו ירוץ צדיק ונשגב. ופריש רב מתיבתא קרא דא. מגדל עז: דא כנסת ישראל. * בו ירוץ צדיק: ביה רעותיה דצדיק תדיר. וע"ד. ונשגב ההוא מגדל, דלא ינפול לעלמין, כמה דהוה.

קלח) ורבי כרוספדאי חמיד לבא. פריש האי קרא עד לא ד אסתלק, ופריש שפיר. מגדל עז: דא תיבה, וס"ת דאיהו עז, לשואה ביה, ולאפקא ליה מגו היכל, דיוקנא דהיכל פנימאה, דמניה נפקא תורה, וההוא מגדל שם יי' איהו, ודיוקנא דליליה ואצטריך בשית דרגין.

מסורת הזהר

ד) (משלי יח) ב"א שמה צ"א.

חלופי גרסאות

ג ל"ג דנפיק, ד ל"ג מן לודוכתייהו עד מגדלין.
ה מרגלאן; דמרגלאן ול"ג דאנון. ו י"ל"ג דאבן טבא. ז יסתלק.

מאמר

הסולב

קריאת התורה

נשים אצל נשים, וזכרים אצל זכרים, דהיינו אדם וחווה, שרה ואברהם יעקב ולא, רבקה ויצחק. ונמצא אדם בצד זה, ויצחק בצד זה, ויעקב באמצע. יצחק אצל אביו אינו דרך העולם, וע"כ היה יעקב צריך להיות באמצע. קלו) ובכל אינון זוגין וכו': ובכל אלו הזוגות, כמו שנקברו כך יקומו לתחית המתים, וכך ימצאו. לאה תשמח עם משיח בן דוד שיצא ממנה, בפנים מערת המכפלה. רחל תשמח עם משיח בן יוסף שיצא ממנה, לחוץ מירושלים, דהיינו במקום שנקברה, בדרך אפרת. וכל אחד במקומו.

מאמר קריאת התורה

קלו) אלין הכא ואלין וכו': (חסר תחילת המאמר) אלו כאן ואלו כאן. שהם כולם מגדלים של אבן טוב. בין כל המגדלים יש מגדל אחד של אבן טוב באמצע, וזה עולה לרום הרקיע, (דפ"י דף קס"ד ע"א *) דף קס"ד ע"ב)

קלח) ורבי כרוספדאי וכו': ור"כ תמוד הלב, פירש מקרא הזה מטרם שנסתלק, ופירש יפה. מגדל עז, זהו התיבה, לשום בו הס"ת שהוא עז, ולהוציאו מתוך ההיכל, שהוא צורת היכל הפנימי, שה"ס אמא, שממנו יוצאת התורה, שהוא ז"א. ומגדל ההוא שהוא התיבה הוא שם ה', וצורה שלו, דהיינו המלכות, והוא צריך להיות בשש מדרגות, כנגד חג"ת נה"י שבמלכות.

שלח לך

מט

קלט) בו ירוץ צדיק, במאן. במגדל, או בס"ת. אלא קרא דריש בהאי ובהאי. כד דרש במגדל, אצטריך צדיק דא דליהוי חזן הכנסת. זכאה דקשוט, ודיוקנא דצדיק עלאה. כד דריש לס"ת, מאן דסליק לס"ת למקרי ג אורייתא, אצטריך צדיק, וצדיק אקרי. מאן אקרי צדיק מכלהו. שתיתאה, דסליק מאינון שבעה. א"ר שמעון, ודאי, דאיהו לא סליק כל יומי, אלא שתיתאה לאינון דסלקין. בו ירוץ צדיק, בס"ת ירוץ ה דברי צדיק דא. ונשגב ממאן. מדחילו דמלאך המות, דהא אוריך יומין. ונשגב דלא יתנוק לעלמין.

קמ) בההוא מגדל דסלקא בין אינון מגדלין, קיימא נהירו חד, בדיוקנא דס"ת, כד אתי ההוא ג ציפרא, נטלא ההוא מגדל מאתריה, וקאים גו אמצעיתא

חלופי גרסאות

זו ל"ג ובהאי. ט ל"ג זכאה. י דיוקנא. כ ל"ג מאן דסליק לס"ת. ל ל"ג אורייתא. מ דבריה. נ צפרא. ס אמצעו.

קריאת התורה

הסולם

מאמר

נאצלת הספר התורה ומקבלת ממנה כל המחיון. וספר התורה ה"ס ז"א, היוצא ונאצל מן הבינה. והמגדל ה"ס מלכות. ששם מקום הגילוי של קריאת התורה, שה"ס הארת החכמה. באופן שהתורה שה"ס ז"א מקבלת הארת החכמה מן הבינה שה"ס ההיכל ומגלה אותה במגדל, שה"ס המלכות. ואין לדמות הארת חכמה זו להארת החכמה הנגלית בחצות לילה, כי שם נגלה הארת החכמה מבחינת השמאל, בסו"ה שמאלו תחת לראשי. וע"כ אין שם אור היום. משא"כ כאן הארת החכמה נגלית מבחינת קו אמצעי ביהוד, הכולל חכמה וחסדים יחדיו. ומה גם שהכל נמצא תחת שליטת החסדים שהוא אור היום.

זה אמרו, בין בלהו מגדלין, אית חד מגדל דאבן טבא באמצעיתא, המלכות בכללה נקראת מגדל ונקראת אבן טוב. וע"כ גם מדרגותיה בפרטיות נקראות מגדלים. ומדייק מגדל דאבן טבא באמצעיתא, שה"ס קו האמצעי של המלכות, המקבלת מקו האמצעי דז"א. ודא סליק לרום רקיע, דהיינו שמזדווגת עם ג"ר דז"א הנקרא רום רקיע. ולא אתהוי חש"ת, כי בעת שהיא בזווג עם ג"ר דז"א, אין בה אלא חסדים דז"א, שהיא מדת ז"א. ומדתה עצמה שה"ס חכמה, אינה נראית בה אז. עד ההוא זמנא דיתגלי, דהיינו בזמן קריאת התורה, שאז מתגלה בה הארת החכמה ע"י קריאת התורה כנ"ל. רב מתיבתא המא ליה, והוה רשים ביה לעילא וכו'. דהיינו שרשם עליו שראיתו היה בסוד צדיק וכנסת ישראל המרומו בכתוב מגדל עוז וגו'.

ח"ש

קלט) בו ירוץ צדיק: שואל, במי ירוץ אם במגדל או בספר תורה, ומשיב, אלא שדרש המקרא בזה ובוה, במגדל ובס"ת, כשדרש במגדל, צריך הצדיק להיות חזן הכנסת, ויהיה צדיק אמת וצורת צדיק העליון, שהוא יסוד. כשדרש בספר תורה, מי שעלה לס"ת לקרות בתורה צריך להיות צדיק, ונקרא צדיק, מי נקרא צדיק מכל ז' הקרואים לס"ת היינו העולה לששי מאלו השבעה. כי פרשה הששית רומזת ליסוד הנקרא צדיק, א"ר שמעון ודאי הוא כן. כי הוא ר' כרוספדאי, לא עלה כל ימיו אלא לעליה הששית מאלו העולים לתורה. הרומזת ליסוד צדיק. ובו ירוץ צדיק יהיה פירושו, בס"ת ירוץ דברי צדיק הוה, שואל ונשגב, ממי, ומשיב מיראת מלאך המות, כי יאריך ימים. ונשגב, היינו שלא ינוק לעולם.

קמ) בההוא מגדל דסלקא וכו': באותו המגדל העולה בין המגדלים, עומד אור אחד בצורת ספר תורה, כשבא אותה הצפור היא לוקחת את המגדל ממקומו ומעמידה אותו באמצע העזרה, תוך כנפי הכרובים. ומה שהיה רומז לרום השמים נשפל וכנס תחת הכרובים, וחומות המגדל בין ראשי הכרובים. ביאור המאמר. סוד קריאת התורה ה"ס גילוי הארת החכמה שבקו האמצעי הנקרא תורה, וע"כ יש כאן ג' בחינות. א' הוא ההיכל, דהיינו ארון הקודש שמשם מוציאים ספר התורה. ב' הוא הספר תורה שקוראים בה. ג' הוא המגדל, דהיינו הבימה שעליה מניחים ספר התורה, והנה ההיכל ה"ס בינה, שמשם (דפ"י דף קס"ד ע"ב)

דעורה. גו גדפי דכרובים. ע ומה דהוה. רומיה לרום שמיא מאיך ועאל תחות אינון כרובים, ושורוי בין רישי כרובים.
 קמא) תלת מאה פתחין תמן, פ בפתחא דאמצעייתא, קיימא נהירא דא, דיוקנא דסי'ת, ביה זמין מלך ישראל למקרי בפרשת הקהל. ודא ליהוי מלכא משיחא, ולא אחרא.

חלופי גרסאות

ע הוה: ומדהות. פ ובפתחא.

קריאת התורה

זו"ן במוחין דאחורים (כנ"ל בהקדמת ספר הוהר דף ו' ד"ה ואלמלי) ויש להם כנפים: לכסות הג"ר דחכמה, וע"כ מעמיד המגדל תחת הכנפים ההם, כדי שלא יתגלו ג"ר דחכמה.

וזה נבחן לירידה כלפי המלכות, כי מקודם לכן היתה בווג עם ג"ר דו"א שה"ס רום רקיע, ועתה ירדה לבחינת עזרה, שהיא ו"ק כנ"ל, ולתחת כנפי אפי זוטרי, שהם הכרובים, שהם בחינת ג"ר דו"ק, וז"ש, ומה דהוה רומיה לרום שמיא, דהיינו שהיתה בווג עם ג"ר דו"א שנקרא שמים. מאיך ועאל תחות אינון כרובין, דהיינו שירדה לתחת אפי זוטרי, הנחשבים לו"ק דמוחין, ולאחורים. כי אין החכמה מתגלה במלכות אלא בכלים דאחורים שלה, (כנ"ל בהקדמת ספר הוהר דף ז' ד"ה בנין) ושורוי, בין רישי כרובים, החומות, הם הדינים הנגלים עם החכמה השומרים שלא יקרבו החיצונים לג"ר דחכמה (כנ"ל אד"ר נשא אות ר"ט) שנחשבים כחומות על המגדל השומרים מפני החיצונים, ודינים אלו נמצאים בראשי הכרובים, לדחות משם החיצונים.

קמא) תלת מאה פתחין וכר: שלש מאות פתחים שם, בהמגדל, בפתח שבאמצע עומד אור זה של צורת ספר התורה, שבו עתיד מלך ישראל לקרות בפרשת הקהל. וזה יהיה מלך המשיח, ולא אחר.

פירוש. שלש מאות פתחים רומים על ג"ר, שכל אחת כוללת מאה, ופתח שבאמצע, רומז על קו האמצעי, וקריאת פרשת הקהל, ה"ס גילוי ג"ר דחכמה, שלא תתגלה אלא בגמר התקון, ואז יקרא בו מלך המשיח, אבל לא לפני גמר התקון, וז"ש, ודא ליהוי מלכא משיחא, ולא אחרא.

ובהוא

הסולם

מאמר

זו"ש מגדל עוז דא תיבה, דהיינו המלכות, וספר התורה שהוא עוז, דהיינו הארת החכמה הנקראת עוז, לשואה ביה, לשום הארת החכמה במגדל שהיא מלכות, ולאפקא ליה מגו היכל וכר דמניה תורה נפקא שו"א הנקרא תורה יוצא ומקבל אורתיו מן ההיכל שהוא בינה, וז"ש, והוא מגדל שם ה' איהו, שהוא המלכות הנקראת שם ה'. ואצטריך בשית דרגין, דהיינו בו"ק של המלכות, כי אין החכמה נגלית בג"ר של המלכות אלא בו"ק שלה, בו ירוץ צדיק וכר, דהיינו שהשפעת הארת החכמה הוא ע"י היסוד דו"א, שיתכן בס"ת, מבחינה ההשפעה, שהוא העולה לשני, ויתכן במגדל מבחינת הקבלה, שמקבל מיסוד דו"א.

ומפרש הדברים יותר בפרטות, ואומר, בהוא מגדל דסלקא בין אינון מגדלין, דהיינו במגדל דאמצעייתא (כנ"ל אות ק"ב) קיימא נהירו חד בדיוקנא דספר התורה, שה"ס הארת החכמה בצורת קו האמצעי, אמנם אינה נראית שם מחמת הארת הזווג דו"א כנ"ל שאין שם מקום לגילוי הארת החכמה, ובחינת החכמה שבמלכות נקראת צפור, וז"ש, כד אתי ההוא ציפרא, דהיינו שהגיע זמן הארת הצפור, שה"ס החכמה שבמלכות, נטלא ההוא מגדל מאתריה, שלוקחת כללות המלכות הנקראת מגדל, ממקומו, דהיינו ממקום הזווג דג"ר דו"א, הנקרא רום רקיע, (כנ"ל באית קל"ז) וקאים גו אמצעייתא דעזרה, שמעמידה את המגדל באמצע העזרה, כי הו"ק דמלכות מכונה עזרה, וההיכל הפנימי וקה"ק ה"ס ג"ר דמלכות, ומשום שאין החכמה נגלית אלא במקום ו"ק ע"כ מכניסה המגדל בעזרה, שהוא מקום ו"ק, ובסוד קו אמצעי שבה, גו גדפי דכרובים, הכרובים ה"ס אפי זוטרי, דהיינו (דפו"י דף קס"ד ע"ב)

אם שמוע עד ושמתים ע"ב תיבות וסימנים ונתתי עשב ע"ב ש' ויכוין בשם ע"ב ויכוין לעשות גופו ופתי זרועותיו מרכבה אל השם הזה ומן ושמתם עד על הארץ יש' תיבות כמנין אדמ"ה וסימנים על האדמה והם' נ' ש"ב. ויכוין לעשות בטנו ומעיו מרכבה אל החמשים הנו' ובפרשת לוי' יש' ע"ב תיבות ויכוין לעשות שני שוקיו ואות ברית קדש מרכבה אל שם בן ע"ב זה ונודע שאם אדם חוטא לפעמים ח"ו בהשחתת זרעו לבטלה במזיד או באונס ומאותם הטיפות נבראים מזיקים ושידן ורוחין הקיים שעל המטה נעשית חרב והורגת אותם שעל מלאות מיני שדים ומזיקין אלו ארז"ל על פסוק וחרב פיפיות בידם שפי' ק"ש שפי' הורג שיעור גדול מהם כמ"ש בזוהר על פסוק לא ישכב עד יאכל ערף ולכן לריך שיכוין האדם כי בק"ש יש רמ"ה תיבות כנו' שהם מ"ב וע"ב ו' וע"ב ולכן אחר שתשלים הק"ש תחזור לומר פ"א ס' אלהיכם אמת כמו שעושה הש"ל ועי"כ יושלמו כל הרמ"ח תיבות וכשאומר פסוק שמו ישראל יכוין כי יש בו ששה תיבות אחרות וכן הכל רומז' א) ויכוין שהרומ"ח הזה הוא רי"ו וז"ל פירוש כי ג"פ ע"ב שיש בני היות ע"ב ס"ג מ"ה הם רי"ו והל"ב הם ל"ב נתיבו' חכמה והם ששה שמות אלהים שיש במוח דו"א בקטנותו ג' מן אבא וג' דאימא ויש בכל א' מהם שלשה מלוי' באות ה' שבהם וסימנים יהיא שמה רבא כניל בסוד הקדיש והם יודי"ן והי"ן אלפי"ן והנה יה"א בני' י"ו והס י"ו בני' אלהים דמלך אבא וי"ו בני' אלהים דמלך אימא כרי' ל"ב נתיבות מוחין דקטנות וזהו סוד הרומ"ח להרוג בו המזיקין הנו' ג) :

דרוש י נבאר (ג) פסוק בידך אפקיד רוחי כו' באר היטב ממכה כוונת והוא כי לריך שתכוין אל מה שהדעתך פעמים רבות ענין השני ידים דאימא עלאה אשר יש בהם חמשה אלבעות בכל יד והם נעשו כלי אל המלכו' להיות להם כסוכים ענין המ"ן ואלו הם ה' אותיות כפולו' דמנלפ"ן ואלו נמשכים לה משם בזכ"ו הנמשך מן שם אהיה שבזינה שעולה בני' ליד כמנין ידך כמבואר באורך בזכרונת אהה גבור וע"ש ותכוין במלת בידך אל שם בזכ"ו הנו' העולה גי' ידך והנס ע"י השם הזה נעשית הנוקבא באר וכלי דמ"ן הגרמו ברית בידך אפקיד רוחי ותכוין להעלות שם נשמתך בסוד מ"ן כדי שתקבל אחר כך המלטות מבעלה מ"ד ותתמלא מהם ואז תהיה נקרא באר כנודע. ואח"ך תכוין כי גם בס"ת של צידך נרמזו אותיו ידך למפרע והיא סוד היד השמאלית של הזינה העליונה כנו'. ולכן היא למפרע כנודע בסוד ויסע ויבא יט ודי למבין ולכן באה גם כן בס"תולא ברית ותכוין שאלו הב' ידים הם מתחברות יד ימנית ע"ב יד שמאלית ונעשות כדמיון בית קיבול לקבל בתוכן המ"ן ותכוין להעלו' שם בתוך ב' ידים אלו את נפשך בפקדון בסוד מ"ן ושעם אומר אפקיד רוחי ולא נפשי או נשמתו הוא לפי שהרוחין הם מו"א"א הק"י רוח כנודע ולכן אלו תריכוין האפקיד לה בסוד מ"ן חזי' הרומח שלנו לפי שהיא לריכה אליהם כדי להזדווג ע"י בז"א והנה נתבאר כי בידך הראשונה תכוין לשם בזכ"ו. ובידך הב' תכוין אל ד"ל אותיות שיש במילוי המילוי של שם אדני והם כמנין ידך ששכ"ת ור"ת פדית אותי יהוה תכוין כי הוא שם קדוש מע"ב שמות דו"ס"ע ויב"א וייט וכו' פא"י ד) ובשם ההויה שבפסוק זה תכוין כי היא מנוקדת שבה בגול בכל אות ואות ויחשוב ויכוין בהויה זו המנוקדת כך עד שיסתקע בשינה מתוך מחשבה זו. גם יכוין למסור נפשו כשאומר פדית אותי יהוה יכוין שהיא הויה דב"ן דההי"ן:

ודע כי מורי ז"ל לילה א' איל כוונה א' בפסוק זה והענין תלוי אס נכוין פקדון רוחינו ביסוד דרחל או ביסוד דלאה

ואמר לי מורי ז"ל כי בכל שאר הלילות יותר טוב שלא לכוין אלא בכוונה הנ"ל אשר היא מיוחדת על הויתו מפקידים רוחינו ביסוד דרחל בסוד מ"ן אכל כלילה א' א"ל כי כפי אותה שעה ראה בחמתו שהיית לריך להפקיד רוחי ביסוד דלאה זלפ"ו לריך לכוין פסוק זה באופן אחר כמו שיתבאר עתה אבל תמיד בשאר לילות יותר טוב הוא לכוין ביסוד דרחל בכוונה הנ"ל. וזה ענין כונה זו הנה נמ"ל שבתוכה בידך נו' פעם אחת ידך. ובס"ת בידך אפקיד רוחי פעם שנית ידך הרי הם ב' ידות ולריך לכוין כי יד הא' הוא שם אהיה לפי שלא היה הוא עלמא עלאה הנקרא אהיה ותכוין כי אותיות הקודמות לשם אהיה הוא אדמ"ד ואותיו' שלאחריו הם בזכ"ו כמנין ידך והנה אדמ"ד ויבכו"ו גי' ב"ן שהם בחי' שם ב"ן של מ"ן שביסוד של לאה ואח"ך תכוין בר"ת בידך אפקיד רוחי בא"ר והיא בחי' שם ב"ן הנו' שהיא אדמ"ד ויבכו"ו וסם אהיה במילוי ההי"ן העולה קמ"א. והנה ב"ן אקמ"א גי' בא"ר וסם הבאר העליון דלאה וכבר ביארנו כי הבאר התחתון דרחל היא חיבור הויה ואלפים הויה ודני והרי הם שתי בארות ועוד יש באר שלישי למעלה ביסוד אימא עלאה ואין כאן מקום ביאורו. וזכור ענין אלו הבאר' הגפרד' שיש בכל בחי' בפני עצמה לא ראי זה כראי זה ה) :

ג כלילה הזאת א"ל שאכוין כוונה א' בק"ש והיא בענין שמל"ט ב"פ שם בק"ש וב"פ ע"ד והם שני אותיו' הראשונות של שמע ישראל הרי שם א' גס א' ראשונה דק"ש היא ש' ואות אחרונה דק"ש היא מ' של אני ה' אלהיכם הרי שם שני. וכן ע"ד ראשון דשמע הוא ע' דשמע וד' דאחד הרי עד ראשון מאותיות גדולו. ע"ד שני הם שני אותיות אחרונות דברוך שם ב' הרי ע"ד שני. והנה בענין הדרוש הזה ביאר לי כונה גדולה ועלמה ושכחתים :

ודע כי א"ל מו"ל כי מי שיש לו כח השגה לדעת שכבר השלים נפשו והנה נתבאר בשער ח' שער הכונות ד"ו וע"ש בדרוש הגלגולים כי א"ל לו לאדם שתכנס רוחו בו אלא דו שיתקן הנפש תחילה כנו' פי משפטים וזה יתיר ויבין ליה רוחא כו' לפי שהנפש היא מתוקנת ואין תפשה מרכבה ולבוש אל רוחו שעדיין לא נכנס או להתקן והוא מורכב מפור' ולכן בהכרח הוא שתתל' נפשו המתוקנת בתכלית השלמות והסתלק' הזה הוא כאשר האדם שוכב על מטתו כלילה ומסקיד נפשו בידו ית' אז נפשו נשאר' למעלה בבאר מ"ן דמלכו' וכאשר הוא נישור אח"ך בשחר אז אחר ח"ל נכנס רוחו אשר לא נכנס ונתקן עיינין כי א"ל לו לנפש יחד עם הנפש כל זמן שלא נתקנת היא ואף לא אחר שנתקנה היא ולא הוא ולכן האדם שהוא הנה הוא הולך ומשלים ומתקן את רוחו לגמרי ואחר כך תוכל לחזור נפשו בו באיזה לילה ע"ד הנו' ותפשה מרכבה אל רוחו כי כבר שניהם מתוקנים וז"ש פסוק נפשי אריתך כלילה כו' פי' נפשי כי כאשר נשלמה לגמרי עד שתוכל לעלות ולהתדבק בו ית' הנה אז אריתך כלילה כי אז ע"ש שנית הלילה משתוקקת הנפש אליו ית' ועולה אליו בסוד מ"ן הנרכיבות לזרך וזו עליון וכוין שהיא עולה באותה התאוה והתשוקה לכן נשאר' למעלה ואינה חוזרת ובבא השחר אשר אני מתעורר אז אשחרך עם רוחי בקרבי ע"ד הנו"ל ואל תתמה ממלת אף כי הטובה לומר כי זכה אל הרוח אבל לא בשיתוף עם הנפש ממש וזהו אף רוחי כו' ולרמוז אל כל הנו' לכן נרמז בר"ת כלילה אף רוחי מלת באר לרמוז אל מה שביארנו שעולה הנפש אל הבאר העליון ונשאר' שם. והנה האדם שהשיג בעלמו שהשלים חלק הנפש בכל פרטי' וכבר הרוח מתחיל לבא בו לפרקים כמו בסוד תוספת שבת כנודע אללינו לריך שיאמר פסוק זה של נפשי אריתך כו' עם הכוונה הנו' וזכה אל רוחו ואם לא יעשה כן אפשר שכוין שנפשו נשלמה

הגדרות וביאורים: א) עיין ת"ח דף קנ"ג פ"ב וז"ל כתב הרב ז"ל בדרוש ט' של ק"ש שעל המטה כי ב"ש יש רמ"ה תיבות ואחר שהשלים הק"ש יחזור לומר פ"א ד' אלקיכם אמת כמו שעושה הש"ל ועי"כ יושלמו לרמ"ח וכשאמר פסוק שמע ישראל יכוין כי יש בו ששה תיבות אחרים ס"ה רומח עכ"ל הכונה כי יש רמ"ה תיבות עם פסוק שמע. וברוך שם, אלא כדי להשלים רומ"ח יכוין כי יש עוד א' תיבות בפסוק שמע ישראל דהיינו שיכוין שיש קול ודיבור ששה תיבות בקול וששה תיבות כדיבור והם י"ב תיבות ועי"ו יושלמו לרומ"ח: ב) אמר שמואל הדרוש הזה כך מ"כ ולא נעלם מעיני כל יודע כי בודאי ישלו בו עשיות והנה בתחילת השבון הרמ"ה אותיות ענין תראה כי אינם אלא רל"ו אותיות ששה מ"ב וע"ב ו' וע"ב וע"ב ו' אותיות של פ' ששם ישראל הם רמ"ב וע"ב תיבות כפי"ל הש"ל יעלה רמ"ה ועדיין הכריז ג' האמנם כוונתו' הק"ש של שחרית בדרוש ענין ס' הרמ"ח תיבין נתבאר הענין וע"ש. ושוד מ"ש נעשה רומ"ח מלך בז"ו נראה שהוא סימך אל מ"ש עם כי בהשקף ששה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ח אחרים הנו' ישלמו למנין רומ"ח ואינו כמו שאומר שם עם ששה תיבות של שמע ישראל כי הם לגיפייכו אנטרך כאמור ואי' איישר חילי יהיה מונה ששה אותיות של בשכמ"ו [כוונה סוף פ' אחרו ככתב נבדוא עם בשכמ"ו. ש"ס] שם יוחר מפורשות. עוד השלשה החסרים למנין רמ"ח נתבאר שם ששה נה"י דאימא ועוד כי כפי' לזית אין זה אלא ס"ה אותיות ובהיותם בטל ה' אלהיכם אמת אז היו ע"ב הלא ענין תראה נדק כי כל הדרושים האלו של התשכ"ן הנו' לריבים תיקון סופר ואין בידי כח לשלוח יד בהם. עיין כנה"ש דף כ"ח ובדפוס ויילא דף ל' א' סימן ג"ה בשאלות להנתי מערב שנתקנו ג"כ בוו וכוחים שהרש"ו נתעורר בזה ולא הרווח מלאונו מכתבה של מרים כו' :

ג) פתי"ח סוף פ"ו עק"ש שפי' וקת' מזה כפי"א: ד) א"ש נרמז זה השם ג"כ בר"ת פתח את ידך. גם תכוין כי ג' אותיות פא"י הם בני' הויה אדני: ה) א"ש ק"ל כי בשער הקדמות בפרק ערכי הכיונים כמלת באר כתב היסוד זה ועיין מ"ש החו"ח דקי"ג ע"א :

נעשה א"ק ואבי"ע דא"ק דעשיה זו ומהחכמות די' ספירות דעשיה זו נעשה א"ק ואצילות בריאה יצירה עשיה דאצילות דעשיה זו, ומהבינות די"ם דעשיה זו נעשה א"ק ואבי"ע דה' פרצופי הבריאה דעשיה הזו, וכן על דרך זה דעשיה ויצירה דעשיה זו, נמצא שהתיקון שאנו מתקנים הוא מבחוץ ולפנים, ** וכתב עוד שאבי"ע דפרצופי דבריאה מלכישים בשוה לאבי"ע דפרצופי האצילות, וכן של היצירה לאבי"ע דבריאה, וכבר נודע כי בכל תפילה ושאר עבודה אנו עסוקים בפרט אחד מ"ז אלף רבוא דספירה אחת הנו', א"כ זה הנו' דנרנח"י שהוא א"ק ואבי"ע דיצירה ועשיה דפנימיות הבריאה, הוא פנימיות דבריאה דפרט אחד מהנו' ויש בו כל הפרטים הנו' כי הכלל והפרט

שוין לגמרי:

כתב הרב ז"ל בדרוש פ' של הקריאת שמע שעל המיטה וז"ל כי בקריאת שמע יש רמ"ה תיבות ואחר שהשלים הקריאת שמע יחזור לומר פעם אחרת ה' אלהים אמת כמו שעושה השליח ציבור ועל ידי כך יושלמו לרמ"ח, וכשאומר פסוק שמע ישראל יכוין כי יש בו ששה תיבות אחרות, סך הכל רומח עכ"ל. הכונה כי יש רמ"ח תיבות עם פסוק שמע וברוך שם אלא כדי להשלים רומח יכוין כי יש עוד ו' תיבות בפסוק שמע ישראל דהיינו שיכוין שיש קול ודיבור ששה תיבות בקול, וששה תיבות בדיבור, והם י"ב תיבות ועי"ז יושלמו לרומח:

עוד הקשו החכמים הנו' (סי' כ') על מ"ש הרב ז"ל שיגביהו הכהנים ידיהם כנגד ראשיהם ממש הפך הפוסקים כסברת חכמים בפ"ו דסוטה שאין נושאים כפיהם אלא כנגד כתפותיהם ולא למעלה ראש עכ"ל, לכאורה נראה שהרב רוצה לתרץ ולתקן בכאן דוגמת תקנה של רבן יוחנן בן זכאי שהתקין בלולב שבתחילה היה ניטל

ואבי"ע החיצון של הרוח דנפש וכן על דרך זה כל הבחינות, וכן הוא פירוש דבריו על מ"ש במקום אחר (דף ס"ב ע"ב ובני"מ דף ל"ד ע"ג ע"ש) וז"ל תיקון העולמות היא באופן זה כי מכל הכתרים דחכמות דכל פרטי פרצופי אבי"ע דאצילות נתקן אבי"ע דא"א דאצילות, ומהחכמות דחכמות דכל פרטי פרצופי אבי"ע דאצילות נתקן אבי"ע דאבא דאצילות, ומכל פרטי הבינות דחכמות אבי"ע דאימא דאצילות וכו' ומהבינות די"ם נתקן כל אבי"ע דכל פרצופי הבריאה על דרך הנו' עכ"ל, ומתוך דבריו אנו למדים שאבי"ע דא"ק הכולל נתקן מכל הכתרים דכל הי"ם. עוד כתב ז"ל שבתוך כל בחינת אבי"ע הנו' אבי"ע דא"ק הנתקן על דרך הנו' מכל פרטי פרצופי הכתרים המתייחס אל א"ק ואבי"ע ההוא וזה שדיברנו הוא מהחכמה ולמטה דכל פרט עכ"ל, ר"ל כי מ"ש שא"א נתקן מכתרים דחכמות דכל הי"ם, ר"ל מחכמות דחכמות דכתרים ולמטה אבל הכתרים דכתרים דחכמות דכתרים * מהם נעשה הא"ק דא"א דאצילות, וכן בכאן גם אבי"ע של כל פרצוף הוא כולל א"ק ואבי"ע כאמור לכך הא"ק הפנימי הנו' שגם הוא כולל א"ק ואבי"ע, באופן שהם א"ק ואבי"ע דא"ק וא"ק ואבי"ע דאבי"ע בכל פרצוף האצילות זה לכך מא"ק ואבי"ע הכולל דא"ק הנתקן מכל הכתרים דכל הי' ספירות כמ"ש מורי הרב ז"ל במקומות רבים:

ובתב עוד מורי הרב ז"ל (ס"ט) וז"ל והנה כל ספירה דכל פרטי פרצופי עיבור יניקה ומוחין דפרטי פרצופי אבי"ע דספירה ההיא נפרטת ל"ז אלף רבוא ובוה הפרטות היא תיקון העולמות על דרך הנו' עכ"ל, א"כ ממנו נלמד (כמ"ש) [במ"ש] בתיבת ישראל שהם א"ק ואבי"ע דעשיה ויצירה דפנים דבריאה וכו'. יש בכל עולם הפרטים הללו כל סדר ההתלבשות דהיינו שמהכתרים די"ם דעשיה הפרטית הזו

* זה הלשון לא זימי להצין ולפק"ד גראה טעות סופר הוא ונריך לומר מחכמות דכתרים דחכמות ולמטה אצל הכתרים דכתרים דחכמות מהם נעשה וכו' והיי"צ ועיין לעיל דף ס' ודף כ"א ודו"ק. (מעיל אליהו)

** ר"ל לפי שכתב "דעשיה ויצירה", שנתחילה עשיה ואח"כ יצירה. (מעיל אליהו)

הפנים באהבה, ובסידור לא נמצא מפורש, אח"כ מצאתי בפת"ע במילת באהבה דל"ו רע"א בסוגריים שכתב שהנראה שצריך לברר בירורי פנים דב' בחי' הנו' ג"כ וסמך על המעיין ע"ש. וא"כ בפני' דכאן ובאו"מ דעמידה, צריך לכוון שהם דאחוי. עוד יש לרשום שבב' בחי' חיצו' דפני' ופני' דחיצו' לא מסודר שילוב המורה על הזיווג. ועי' מע"א צ"ד ע"ב, על חיצו' דפני', שיש ספרים שמסודר שילוב. ועל בחי' הב' לא אמר. ונראה לפי הספרים הנו' צ"ל גם כאן שילוב.

עוד יש לרשום אם כונה זו וכן כונת בשכמל"ו הם דוקא בפני' דפני', או גם בב' הבחי' האחרות. וכפי מ"ש המפ' ז"ל לעי' שמתחי' התפילה ועליית המ"ן והזיווגים הכל הוא בג' הבחי', נראה לכאוי שגם כאן שייך לו' כך. ומה שנו' בשה"כ הנו' ו"ק דגד', אין ראייה שמדבר דוקא בבחי' זו. והיע"א.

(מד, א) ד"א וכו' כל א' כלול מד'. וכתב הרב מע"א דצ"ט ע"ב שהוא

ממשרז"ל בשה"כ דכ"ה רע"ב. וז"ל רבנו שם, תכוון בד' דאחד שהם ד"א וכו' פי' כי כל מח מאלו הד' מו' כולל כולם וכו' ונמצא שד' זו כלולה מן ד' והם ד"פ הם י"ו מו' עכ"ל ע"ש. ולענ"ד צ"ל דלמה לא נא' ג"כ בשאר אותיות השם שהם ד' היה שצריכים להיות י"ו פעמים היה, כמו שאלף י"ו אלפין וי"ל. ועוד צ"ל מ"ש אח"כ בבש"כ חסר י"ו שניתנו בכתר דלאה, הלא הי"ו הנו' הם רק ד' שכ"א מהם כלול מד', אבל לא מס' י"ו ממש מהד' אהי'.

בשכמל"ו

(מד, ב) מעליית הפרקין מוכן שכונת ברוך שכמל"ו היא בפני' דפני'.

ובב' הבחי' האחרות לא נודע איך הכונה. ועי' שה"כ דרוש ד' דאבות שכתב בעת יחוד הק"ש ניתנו בז"א בחי' המו' בבחי' אוה"פ וכו' גם ניתנו אז בבשכמל"ו מו' לנוק' דבחי' או"פ שלה והיו מצד הבחי' החיצו' של או"פ דנה"י דז"א עכ"ל. ועי' בדרו' ר"ה בתחי' מילת אלקינו שהוא בפני' דחיצו', וכן בסופ"ב דתפי' השחר.

(מד, ב) להאיר מחב"ד דז"א לחב"ד דלאה.

אם נא' שזה גם בבחי' חי' דפני' ופני' דחי', צ"ל שהם חב"ד דז"א דמצד אי'. ובפני' דפני' בלא"ה אין כאן רק מו' דאי'.

(טל, ב) יכוון להחזיר המו' וכו'. ומצוייר רק המו' דיני' דז"א שקבל בישראל. וק"ק שלא כתוב גם חזרת מו' דנוק', כפי מה שמצוייר בעליה באחד, כי שניהם עלו. ועי' בפת"ע דח"י סוף אות ט' [ובקשע"ה הוא כמ"ש בפת"ע הנו']. ולגירסתו ניחא אבל לסידור שבידנו ק'.

(מב, א ב) בציוור החי' דפני' ופני' דחי', מצוייר הכתר ולא נזכר הכלים שלו. ואיני יודע אם אפ"ל מפני שהוא דאחו', והיינו חיצו', ובחיצו' הכתר דאי' [עי' קונה הכל]. וכן בכונת הט"ק מצוייר הויית הכתר בלי כלים. אבל בט"ג גם הויית הכתר לא כתובה וצ"ע.

(מד, א) כונת רומ"ח. נראה שאין זה ענין לכונת רמ"ח תיבות דק"ש הנו' לק', שהם מתחילים מתיבת שמע עד הסוף. וכנראה שכאן הם דמו', ודק"ש הם דגופא דז"א. ולכן אחר כניסת המו' בא' באה כונה זו. וכ"כ משה"כ ריש דרו' ה' וז"ל והנה בק"ש דשחרית אשר שם אתה מכוון במלת א' באות ד' שבו אל ד' מו' היורדים בז"א והם ד' הויות דעסמ"ב וכו' שהם רמ"ח איברים הנכנסים בו וכו' עכ"ל. ועי' גם דרו' ח' ד"ה ענין סדר. אמנם בק"ש שע"ה סופ"ט דלילה משמע לכאוי שהם הם. ועי' ש"ש שם סוף אות ו' ואות ז'.

והנה בכונת הרומ"ח כלול מו' דגד' ודקט'. והגם שאינם בדיוק עסמ"ב, (ש"ש דרו' ה' אות ו') אבל כיון שהם ד' מו'

הא מיהא שמעינן שהרמ"ח תיבין מישך שייכי גם בה, אלא שהכונה בהם היא להמשיך הארת רמ"ח איברי ז"א להיכל הרצון דברי'. וצ"ע לקו"ד, דמאי שנא חיצו' דפני' מפני' דפני', דבשניהם אין המו' מגיעין ע"ס ז"א, ולמה לא יהיו כל הכונות שוים בהם. והיעב"א. והנה הורדת ההארה הנז' להיכל הרצון, כתובה בסי' לק' שהוא בברכת אמת ויציב. והגם שלא נז' זה בדרו' ד' הנז', נז' בדרו' ה' דק"ש הנז'ל. וכיון שבסי' נזכרה כונה זו בסתם, אפי' דשייכא בכל הג' בחי', פו"ח דפני' ופני' דחי', היות ודרו' ה' דק"ש מדבר גם הוא בסתם, אע"פ שדרו' ד' דעמידה הוא בחי' דפני' כך נראה לכאו'. ולמודעי שכל מה שכתבתי בדיבור זה הוא למוכרת עד שגזכה בס"ד לחזור על הסוגיא בזמן יותר מוכשר בעה"י.

מו' שלימים, אלא שכיון שכל גדלותה אינם אלא ע"י הגבו', הם לבדם נזכרות ע"כ. וממילא גם בוז"א כן הוא. וא"כ אפ"ל מ"ש רו"ל שהנסירה היא ע"י החס', כלו' ע"י שמקבל ז"א מו' דגד' או נעשית הנסירה. ועכשו שכבר נכנסו הו"ק דגד', מתחיל הנסי', והכונה הכנה לנסי' שתהיה בגמר כניסת המו' דגד' שהיא בברכת אבות. וכ"כ הריפ"ש ז"ל בשה"כ שכאן אינו רק הכנה ע"ש. ועי' ש"ש דרו' א' דר"ה אות כ"ז שלכאו' נראה כמ"ש. ומ"ש ע"י החסדים המתפשטים בהם עתה, הוא מאמר מוסגר. ומ"ש בקריאת פרשיות וכו', הוא חוזר על מתחיל לנסור אותם. ולא שהחס' מתפשטים בקריאת הפרשיות. וכן הל' בשה"כ דרו' ח' החס' יורדים בו עתה בק"ש, ותו לא. ומלת עתה, אין הכונה עתה ממש, אלא שנתפשטו באחד. וכ"כ הש"ש ז"ל בשה"כ דרו' ח' סוף אות ג' לפי פירושו ז"ל. ופירושו שם לא הבנתי לק"ד, שלא מצינו לרו"ל שא' שהנסי' היא ע"י החס' הללו המתפשטים בצלם לפני כניסתו. ומקומות שציין עליהם כאן ובדרו' ר"ה, מדברים על החס' המגדלים את האילן, שהם ענפי הדעת שמתפשטים ויורדים ליסוד ועולים באו"ח, וכ"ז לאחר כניסת הצלם.

(מה, ב) **ואהבת** ב"פ אור וכו' לכתר דנוק'.
[י"ל שרו"ל בפ"ב דשכ"א
כתב שהנוק' לוקחת ב"פ ו"ר ו"ר והב' אלפין
נשארים בוז"א ואילו ואהבת הוא גי' ב"פ אור
וי"ל]. לכאו' צ"ל איזה קשר יש לכונה זו כאן.
והייתי ר"ל היות ופרשה זו בחסדים והם
מתקנים כחב"ד דנוק' כמ"ל, שייך להמשיך
מחסד הת"ת ב"פ אור כנגד ב"ש הת"ת שתופס
הכתר שלה. אמנם הרדב"ש ז"ל שהביאו הש"ש
ז"ל כתב שהב"פ אור של ואהבת אינם
מהחסדים אלא מהגוף דז"א עצמו, ומפורש זה
להדיא ברו"ל בפ"ב דשכ"א שב"ש לוקחת
מגוף הת"ת דז"א, אבל מהחס' לוקחת חצי
שליש. וכן במבו"ש ש"ו ח"א דרו' ט'. אמנם
תו"ח זיע"א כתב בדק"ט ע"ב שרו"ל פי'
במבו"ש בחלק הנז' שמחיצו' החס' דת"ת לוקחת
אור ב"פ, אבל מפני' החסד אינה לוקחת כ"א

(מה, ב) **כנגד** הו"ק דמ"ה וב"ן דזו"ן. כלו'
לנסור ו"ק דמ"ה וב"ן דז"א,
מו"ק דמ"ה וב"ן דנוק'. כ"פ הרב ענ"ה ז"ל
וע"ש עוד. — ויכוון במ"ב דאבגית"ן. שה"כ
סוף ד"ה דק"ש וריש ד"ט דלילה ועי' ש"ש
ד"ח דק"ש אות י"א ומע"א ד"ק רע"ב. ולקוצר
הבנתי לא ידעתי למה מכונים כאן במ"ב
אבגית"ן, ולא במ"ב דפשוט ומלא ומלא דמלא
שהוא בכח"ב, ופרשה זו כתב בתחי' ההק' לתקן
כחב"ד דזו"ן (וע"ע ש"ש בע"ח שי"ג פי"ג
אות ג') :

(מה, ב) **כסא** לשכינה. ומצוייר הוי' בסגול
לא ידעתי לע"ע מהו כוונת
ההוי' הזו כאן.

(מה, ב) **ע"י** החס' המתפשטים וכו'. וכ"ה ל'
רו"ל בשה"כ דרו' ז' דק"ש, ונו'
שהנסירה שלהם היא ע"י החס' הנמשכים בוז"א
וכו' ואז מתחילין הזו"ן להפרד וכו' ואח"כ
בברכת אבות אז נגמרים ליפרד לגמרי עכ"ל.
ועי' עו"ת (שהביאו הש"ש ז"ל כ"פ בדרושי
כפור וסוכות) דע"ד סוע"א (הנד"מ דנ"ז ע"ב)
שהנוק' נגדלת ע"י הגבו' דוגמת ז"א הנגדל
ע"י החס', א"כ כשאנחנו או' שניתו לה ה"ג ר"ל